

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் — அவர்கள் ஆதிதிராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல — கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 5 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேட்டி, புடவை வழங்குவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முயற்சி எடுத்து வருகிறார். வழங்கப்பட்டது என்று சொல்லவில்லை, இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை, அதற்கான முயற்சிகளை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். குடிநீர் பற்றி ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன். அந்த முறையிலே அதைத் தனியாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் வேண்டுமென்று யார் யார் விண்ணப்பிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யும்.

5. அரசினர் சட்டமுன்வடிவு

தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளித்தல்) சட்டமுன் முன்வடிவு 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளித்தல்) சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

6. வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி
அ. கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை

மாண்புமிகு திரு. கா. கரளிமுத்து : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1981 ஏப்ரல் 20]

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 66,23,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 66,23,36,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் — தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் விளைபொருட்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்க ஒழுங்குமுறை விற்பனை கூடத்தை சீர்படுத்தி விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் வீதத்தில் செயல்படுத்தாமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 66,23,36,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, வருடா வருடம் நிலக் கடலை பயிருக்கு கம்பளிப் புழு விழுந்து பயிர்களை நாசம் செய்வதை, சரியான காலத்தில் விவசாயிக்குத் தெரிவிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 66,23,36,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கர். காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை, குறித்த-மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.2,78,78,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 20]

திரு. க. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,78,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

முற்பகல் 10-80

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் விதைப்பண்ணைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகின்றேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,78,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையில் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே ஏற்கனவே வேளாண்மை பற்றி வழங்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை நான் பேசியதாகக் கருதி, குறிப்பேட்டிலே ஏற்றிட வேண்டுகின்றேன். அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய எண்ணங்களை இங்கே எடுத்துரைக்க வேண்டுகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னால் ஒரு அறிவிப்பினை அரசாங்கத்தின் சார்பாக நான் வெளியிடக் கருதுகிறேன்.

27—3—1981 அன்று இம்மாமன்றத்தில் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதுபற்றி விவாதிப்பதற்காக ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தது. அப்பொழுது பேசுகையில் போராட்டத்தை நிறுத்தவும், பிரதிநிதிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் ஆவன செய்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டேன். பேச்சுவார்த்தையில் எடுக்கப்பட்டுள்ள முடிவை இம்மன்றத்திற்கு அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக உயர்த்தப்பட்ட உதவிப் பேராசிரியர்கள் 1—12—1977 அன்று

127 ம் பக்கத்தி ல் இணைப்பு I-ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[தரு. காளிமுத்து.]

[1981 ஏப்ரல் 20]

பத்தாண்டுக் காலப் பணியை முடித்திருந்தால் அவர்களுக்கு ரூபாய் 700-40-1100-50-1200 என்ற சம்பள விகிதத்தில் ரூபாய் 1,100 என்ற சம்பளம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை 17-4-1981 அன்று நடந்த பேச்சுவார்த்தையின் போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த முடிவு 1-12-1977 முதல் செயல்படுத்தப்படும் என்றாலும் பணப்பயன் 1-4-1978 முதல்தான் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தப் பணித் தொகுதியில் அடங்கிய மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் பத்தாண்டுக் காலப் பணியை முடித்தவுடன் அவர்களுடைய சம்பளமும் ரூபாய் 1,100 இல் நிர்ணயிக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் முழுமனதோடு ஏற்றுக்கொண்டு அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள் என்கிற அறிவிப்பைத் தெரிவித்து, வேளாண்மைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை.)

வேளாண்மையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த மாநிலம் ஒரு காலத்திலே உணவுப் பற்றாக்குறை மாநிலமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்திலேதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய சலுகைகளை அளித்து ஊக்கப்படுத்துகின்ற வகையிலே பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாயிகளுக்குக் கடனாகத் தந்து, புதிய கிணறுகளை எடுக்கவும், மின்சார மோட்டார் அமைக்கவும், ஆயில் என்ஜின்களை அமைக்கவும், நிலத்தைப் பதப்படுத்துகின்ற வகையிலே பல்வேறு வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து, பசுமைப் புரட்சியை உண்டாக்குவதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக இந்த மாநிலம் மற்றைய மாநிலங்களைவிட உணவு நிலைமையில் தன்னிறைவு பெற்று, கேட்கின்ற வட மாநிலங்களுக்கெல்லாம் உணவு அளிக்கின்ற வகையிலே அமைந்திருந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

ஆனால், இன்றையதினம் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுகூட, இரண்டாண்டுகாலம் உணவுப் பற்றாக்குறை இல்லை என்றுகூட நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள். அதற்குக் காரணம் ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

பல்வேறு வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்ததன் காரணமாக அந்த நிலைமை இருந்தது. இந்த ஆண்டு வறட்சி ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படி வறட்சி ஏற்பட்டபிறகு கூட, இந்த அறிக்கையிலேயே கூட மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்துப்பார்த்தேன். வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மற்றைய மாவட்டங்களானாலும் சரி, குறிப்பாகக் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பியிருக்கின்ற வடார்க்காடு மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களில் மிகக் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதில் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு என்ன சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது அல்லது என்னென்ன உதவிகளைச் செய்திருக்கிறது என்று படித்துப் பார்த்தேன். ஆனால், அதில், வறட்சி பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்பதைப் பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, குறிப்பாகச் சிறு விவசாயிகளுக்கு அல்லது பெரிய விவசாயிகளுக்கு, அல்லது நடுத்தரக் குடும்பத்திலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது தனிச் சலுகை இந்த வறட்சிக் காலத்திலே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதைப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை; அளிக்கப்படவில்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தலைவரவர்களின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிக் காலங்களில் ஏற்கனவே இருந்த அரசு கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் பணிகளுக்காகத் தக்காவிக் கடன்களை அளித்து அந்த நேரத்தில் விவசாயிகளைக் காப்பாற்றியதே அந்தக் காரியங்களை நீங்கள் செய்யக்கூடாதா? மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்கூட என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்த நேரத்தில் நான் சொன்னேன். கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரையிலே கவனிக்கப்படவில்லை. இன்றையதினம் விவசாயிகள் அல்லது விவசாயக் கூலிகளாக விளங்குகிறவர்களுக்குக் கூட விவசாய வேலையில்லாத நேரத்தில், நடுத்தர குடும்பங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள்தான் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி, அவர்களுக்கும் வேலை கொடுத்து, அவர்களையும் காப்பாற்றுகின்ற ஒரு பணியினை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. ஆனால், நீங்கள் ஒன்று கேட்கலாம், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லையா என்று. எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், குடிப்பதற்கு நீர் இல்லையேயென்றால், பார்க்கிறேன், மெஷின் இல்லை என்கிறார். அரிசி ஆலைகளில் வேலை இல்லையேயென்றால், யோசித்துப் பார்க்கிறேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால், ஒன்றுமட்டும் தீவிரமாகச் செய்கிறார்கள். பல்வேறு

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1981 ஏப்ரல் 20]

மாவட்டங்களைப் போன்று வட ஆற்காடு மாவட்டம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டாலுங்கூட, அம்மாவட்டத்தை மட்டும் வறட்சி மாவட்டம் என்று அறிவிக்க மறுக்கிறீர்கள்.

நேற்றையதினம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தினுடைய பத்திரிகைகளைப் பார்க்கும்போது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய அழகான படத்தைப் போட்டு, ஒரு விளம்பரத்தை அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளை நீங்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்கள் வறட்சியால் அவதிப்பட்டாலும் எங்களுக்குக் கவலையில்லை; அவர்கள் சாகிறார்கள் என்றாலும் எங்களுக்குக் கவலையில்லை; அவர்கள் இங்கு வாழ முடியாமல் அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்றாலும் எங்களுக்குக் கவலையில்லை, என்ற ரீதியில், நீங்கள் விவசாயிகள் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டிய கடனை, 7 நாட்களுக்குள் கட்ட வேண்டும், கட்டத் தவறினால் கடுமையான நடவடிக்கை என்ற விளம்பரங்களைத்தான் நீங்கள் பத்திரிகையிலே கொடுத்து, நொந்து போயிருக்கிற விவசாயிகளை நீங்கள் மேலும் பயமுறுத்துகிறீர்கள் என்று நான் மெத்த வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த அரசாங்கத்தை அதற்காக நான் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்களில் சொல்கிறார்கள், ஏதோ 10 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகள் கரும்பையெல்லாம் பயிரிட்டு, ஏராளமாகப் பயிரிட்டு, ஏராளமான லாபம் சம்பாதித்து, கடனை கட்ட மறுக்கிறார்கள் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொல்கிறார். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துப் பயிரிடுகிற விவசாயிகள் எத்தனை பேர்கள்? சென்ற ஆண்டு பயிரிட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? இந்த ஆண்டு பயிரிடுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? அதில் கரும்புப் பயிரிடுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? அந்தக் கரும்புப் பயிரிட்டவர்களில் சாவியாகிவிடாமல், வெட்டியவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? நெல்லைப் பயிரிட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? அதில் லாபம் சம்பாதித்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? என்ற விவரங்களை வெளியிட்டு, அவர்கள் இவ்வளவு இலாபம் சம்பாதித்தார்கள் என்று சொல்வீர்களானால், ஒரு விதத்திலே, நீங்கள் சொல்வது நியாயம் என்று சொல்லலாம். ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே, என்னுடைய தொகுதியிலே நான் பார்த்தேன், 10 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கிற விவசாயிகள்கூட, இன்றையதினம் ரேஷன் கார்டைக் காண்பித்து, அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே நிலை இன்னும் தொடர்ந்தால் சிறு விவசாயிகள், பெரு விவசாயிகள் அந்த மாவட்டத்தை விட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை இன்னும் அதிகமா

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கடனைக் கொடுங்கள் என்று, ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மிகத் தவறான காரியமாகும். நீங்கள் பட்ஜெட்டிலே சொன்னீர்கள், ஜூன் மாதம் 1ஆம் தேதிக்குள் பெரிய விவசாயிகள் அசலைச் செலுத்தினால் அவர்களுக்கு அபராத வட்டியில்லை என்று. சிறிய விவசாயிகள் கடனைக் கட்டினால், அவர்கள் அபராத வட்டியும் கட்ட வேண்டாம், தண்ட வட்டியும் கட்ட வேண்டாம், நியாயமான வட்டியும் கட்ட வேண்டாம், அசலை மட்டும் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னீர்கள். அது என்ன புத்திசாலித்தனமான அறிவிப்பு என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மழையே இல்லை. வட மேற்குப் பருவ மழை இல்லையென்று நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தென் மேற்குப் பருவ மழை இல்லையென்றும் நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மணிலா காய்ந்து விட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சம்பா தீய்ந்து விட்டது, என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நவரை இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பிறகு ஜூன் மாதத்திற்குள் கடனைக் கட்டுங்கள், வட்டி கட்ட வேண்டாமென்றால், நீங்கள் தெரிந்துதான் சொன்னீர்களா? அல்லது இதனை உங்களுக்கு யார் சொன்னார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதுதான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற பயங்கரமான சூழ்நிலை.

ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள், ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எல்லாம் செயல்படுத்துகிறீர்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கு மாநில அரசு பாதியும், மைய அரசு பாதியும் நிதி உதவி செய்கின்றன. நீங்கள் அதைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள். அதன்மூலம் சிறு விவசாயிகள் ஓரளவுக்கு லாபம் அடைகிறார்கள். ஆனால் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே சிறுவிவசாயிகள் பெரு விவசாயிகள் என்று நீங்கள் பிரித்துவிட்ட காரணத்தாலே, கொடுக்கப்படுகிற உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள் ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படவில்லை அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எல்லா அதிகாரிகளும் என்று கூட நான் சொல்ல மாட்டேன், பல அதிகாரிகள் தவறு செய்ய வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

[முற்பகல் 10-40]

உங்கள் கட்சியிலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டாலும் சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. வியாபாரிகள் சிறு விவசாயிகளைப் பயன்படுத்தி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அதனால் ஏராளமான ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. எனவே சிறு விவசாயிகள், பெரு விவசாயிகள்

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

என்ற பிரச்சினையே இல்லாமல் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் உரமும், பூச்சி மருந்தும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசை கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூறி இருக்கிறீர்கள். உலக வங்கியில் ஏராளமான கடன் பெற்று பயிற்சி மற்றும் தொடர்பு வழித் திட்டத்தை 1-7-1981 முதல் முதல் கட்ட மாவட்டத்திலேயும் 1-7-1982 முதல் பாக்கி இருக்கிற மாவட்டங்களிலேயும் இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த போவதாக நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். நான் பணியோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உலக வங்கியிடம் இருந்து கடன் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதிலே சிறு விவசாயிகளுக்கும், பெரு விவசாயிகளுக்கும் சலுகைகள் இருக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே கடந்த 15 ஆண்டுகளாக வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே உதவி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். எந்தக் காலங்களில் பொருக்கு விதைகளைப் பயன்படுத்துவது, எந்தெந்தக் காலத்திலே விதைகளைப் போடுவது, எந்தெந்தக் காலங்களிலே பூச்சி மருந்துகளை அடிக்கலாம், எந்தெந்த நேரங்களில் மகசூல் செய்யலாம் என்று அவர்கள் மிக நன்றாக அறிந்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள், ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு அல்லது 800 குடும்பங்களுக்கு ஒருவர் நியமிக்கப் படுவார். அவர்கள் விவசாயிகளைச் சந்தித்து விவசாயம் எப்படி செய்வது என்று சொல்லுவார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் நிச்சயமாக இந்தத் திட்டம் நல்ல பலன் தரும் திட்டமாக இருக்காது என்பதை மெத்தப் பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், காரணம் நமது விவசாயிகளே ஓரளவுக்கு இவைகளை அறிந்து இருக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). அதே நேரத்தில் எந்தெந்தக் காலத்தில் என்னென்ன உரத்தைப்போட வேண்டும் என்றும், எப்போது பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டும் என்றும் சாதாரண விவசாயிகள் படிக்காத பாமர விவசாயிகள் நன்றாக இன்றைய தினம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் அவர்களுக்குக் குறை இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு வசதி இல்லை. காரணம் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு விவசாயிகளுக்குப் போதிய விலை இல்லை. அவர்கள் விளைவிக்கின்ற நெல்லுக்குப் போதிய விலை தருவார்களேயானால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கடனைக்கூட கட்ட முடியும். அப்படி கட்டுவதற்கான எண்ணம் கூட ஏற்படும். அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் போது இந்தக் காரணத்திற்காக மட்டும் அந்த ஊழியர்களை நியமித்து அந்தப் பணத்தை செலவழிக்காமல் சிறு விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் இவர்களுக்கு எல்லாம்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் உரத்தையும், கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இங்கே பல் வேறு குழுக்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலேயே ஒரு குழு முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் திரு. முனுசுமிதி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு இப்படிக் குழுக்களை நியமித்து விட்டால் மட்டும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடாது. அடிக்கடி அந்தக் குழுக்கள் கூடி, அதனுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு அதை நடைமுறைப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக வேளாண்மைத் துறையிலும், மற்றத் துறைகளிலும் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளானாலும் சரி, அவர்கள் பல கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் பல தவறுகளைச் செய்கின்றது. அவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளில் பதவியின் பெயர்களை மாற்றச் சொல்லி கேட்கிறார்கள். உடனே அரசாங்கம் சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுத்தால், அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமையை பாதிக்கின்றது என்பதை கருத்தில் கொண்டு, பெயர் மாற்றத்தை உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுகின்றது. உதாரணமாக கிராம சேவக் என்று முன்பிருந்தார்கள் இன்றைய தினம் அவர்களுடைய பெயரை மாற்றிவிட்டார்கள். ரூரல் வெல்பேர் ஆபிசர் என்று அவர்கள் தற்போது என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் நாம் அதிகாரிகளாக ஆகிவிட்டோம். எனவே நாம் ஏன் வேலை செய்ய வேண்டும். நமக்குக் கிழே உள்ளவர்கள் செய்யட்டும் என்று முன்பு செய்திருந்த வேலைகளைக் கூட செய்வதில்லை. எனவே கிராம சேவக்குகளாக இருந்த அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த பணி பாதிக்கப்படுகிறது. அதே போன்று “பிட்டு மேன்” என்பவர்கள் நிலத்திலே இறங்கி பூச்சி மருந்து அடிப்பது போன்ற வேலைகளைச் செய்து காட்டுவார்கள். அவர்களை தற்போது அசிஸ்டன்ட் அக்ரிகல் சூரல் ஆபிசர்கள் என்று மாற்றிவிட்டார்கள். அவர்கள் தற்போது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் நாங்கள் ஆபிசர்களாக ஆகிவிட்டோம் ஏ.ஏ.ஓ. ஆக ஆகிவிட்டோம். நாங்கள் ஏன் சேற்றில் இறங்கி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு ஏங்கே காவலர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, வேலைகள் அடியோடு பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

மேஸ்திரி என்பவருக்கு “ எப். டி. ஓ. ” என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. போகின்ற போக்கைப் பார்த்தால், வாட்ச்மேன் என்பவருக்குக் கூட “ ஆபீசர் ” என்கிற முறையில் ஏதேனும் பெயர் வைத்து விடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெயர் மாற்றங்களை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் எல்லோரையும் ஆபீசர் என்ற முறையில் சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் எல்லாம் அறை வேண்டும், அலுவலகம் வேண்டும், கீழே பனியாற்ற பணியாளர்கள் வேண்டும் என்று சொல்வார்கள், அப்புறம் யார் நிலத்தில் இறங்கி விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை தருவது, பூச்சி மருந்து தெளிப்பது என்பதைத் தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதை கவனத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொறியியல் துறையைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும். அதனுடைய தலைமை அலுவலகத்தை மதுரைக்கு மாற்றியிருக்கிறீர்கள். எந்த அரசுத் துறையின் அலுவலகமாக இருந்தாலும் அது நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், சென்னையில் தான் இருக்க வேண்டும். அந்தத் துறையில் ஏராளமான டிராக்டர்கள் வாங்க வேண்டும். துளை போடும் கருவிகள் வாங்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து விவசாயிகள் துளை போட வேண்டியிருக்கிறது. தோட்டா போடுவதற்கு ரூ.4-5 செலவாகும் என்று சொன்னால், தனியார் ஒரு தோட்டா போடுவதற்கு கிராமப் புறங்களில் 17 ரூ. வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற வகையில் துளை போடும் கருவிகளையும், டிராக்டர்களையும் அரசாங்கம் வாங்கி வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. அதற்கு தேர்தல் நடத்தப்படும், அதற்கான சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அது வரவில்லை. ஆகவே, உடனடியாகச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, அதற்கான தேர்தல் நடத்தி, அந்த ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க வழி வகை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே அறிக்கையிடப்பெற்ற என், தனியா, உளுந்து போன்றவை அறிக்கையில் இருந்து நீக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அது அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

பட்டு இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அதை நிறுத்தி வைத்ததற்காக பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாயை பல அதிகாரிகள் கையூட்டாகப் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்களை நீக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

* திரு. இரா. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

இந்த அரசு வேளாண்மை அபிவிருத்திக்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த வகையில் சில முக்கியமான விஷயங்களை இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் துறை மற்றும் பொதுப்பணித்துறை மூலமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டம், வீரிய விதைகள் வழங்கு திட்டம், உர விநியோகம், நோய் தடுப்பு-பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றை உரிய நேரத்தில் அளிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகள், ஆகியவை செய்து தரப்படுமானால் விவசாயிகள் நிச்சயமாக நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வாய்ப்பை பெற்று, அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள் என்பதை நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

நானும் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன் என்ற காரணத்தால் முதன் முதலில் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, நீர்ப்பாசன வசதிக்காக நம்முடைய அரசு பல திட்டங்களைத் தீட்டி, பல வகைகளில் அரசுத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளை அனுப்பி, நேரடிப் பார்வையில் அவற்றைக் கண்காணித்து வருகிறது என்பதை நான் அறிவேன். நீர்ப்பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பதிலாக, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தேவையாக உள்ள சிறிய பாசன திட்டங்கள் அதிகம் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கிராமப் பகுதியில் நல்ல உணவு உற்பத்தியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதால், ஆங்காங்கு உள்ள ஏரிகள், குளங்கள், கண்மாய்கள் ஆகியவற்றை அவ்வப்போது செப்பணிட்டுத் தர அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அதிகமாக குழாய்கிணறுகள் மூலம் தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்யப்படுவதால் இந்தத் துறையிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு அரசு தரப்பிலே ஆயிரக் கணக்கில் ரூபாய் கடன் வழங்கப்படுகிறது. 7,000

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. இரா. சண்முகம்]

ரூபாய்; 10,000 ரூபாய் என்று கடன் கொடுத்தாலும் அவர்கள் கிணறு வெட்டும்போது நிச்சயமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற நிலை இல்லாமல் சஞ்சலத்திற்கு உட்பட்டு, கிணறு வெட்டு கிறார்கள். அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைத்தால் அதன் மூலம் விவசாயம் செய்து, பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கட்டு கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் பெற்றக் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் அந்த விவசாயிகள் மேலும் அவதிக்கு உட்பட்டு, கடனிலே செத்து மாள்கிறார்கள். இந்த கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு, அந்த விவசாயிகள் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் வாங்கி கிணறு களை எடுத்து, அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் வந்தால் பெற்ற கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும், அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் கடனைக் கட்டாமல் அந்தக் கடனை ரத்து செய்வதற்கும் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50.]

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கிணற்றிலிருந்து மின்சாரம் மூலம் தண்ணீரை மேலே ஏற்றித்தான் பெரும்பாலும் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதற்காக இப்போது 6 மணி நேரம்தான் மின் சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த 6 மணி நேரத்தில் விவசாயி எத்தனை ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும், பயிர் செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே தொடர்ச்சியாக குறைந்தது 10 மணி நேரத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். 10 மணி நேரத்திற்காவது மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் இன்றைய நிலையில் செங்கற்பட்டு மாவட்ட விவசாயப் பெருங் குடி மக்கள் ஓரளவுக்கு திருப்தியாக இருப்பார்கள்.

இப்போது செய்கின்ற சாகுபடியை செய்யலாமா, செய்ய வேண்டாமா, மின்சாரம் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற அச்சத்தில் நாற்றங்கால் உழுவதை தள்ளிவைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆகவே நிச்சயமாக 10 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு விவசாயிகள் பயன்படுத்து கின்ற கருவிகளை குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கவில்லை என்றாலும் அவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுத்து விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். அதைப்போல விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்ற டிராக்டர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும்; உதிரிப் பொருட்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. இரா. சண்முகம்]

மேலும் விவசாயிகள் பயிர் செய்கின்ற நிலத்தில் ஒவ்வொரு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை அல்லது பயிருக்கு ஒருமுறை வருடத்தில் சாதாரணமாக இரண்டு பயிர் செய்கிறார்கள்—சுழர்ச்சி மூலம் விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தில் என்ன சத்து இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிவதற்கு 'மொபைல் டெஸ்ட் யூனிட்' மூலம் மண்பரிசோதனை செய்து, மண்ணிலே என்னென்னவளம் இருக்கிறது என்னென்ன தேவை என்று சொன்னால் அதன்படி செய்து, விவசாயிகள் சிறந்த முறையில் பயிர் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு பாசனத்திற்கு 150 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது. அதை நாம் நிச்சயமாக வரவேற்றாக வேண்டும். அதன் மூலம் 20,500 ஏக்கர் நிலம் புதிதாக பாசனம் பெறுவதற்கும், 20,500 டன் புன்செய் தானியங்கள் விளைவதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மின்சார வாரியத்தின் மூலம் இந்த ஆண்டு 30,000 பாசனக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பாராட்டி, கடன் பெற்றிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இதிலே முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் கடனைப் பெற்றுவிட்டு, கிணறை எடுத்துவிட்டு, எப்போது மின்சாரம் வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் பெற்ற கடனை உரிய நேரத்தில் திருப்பிக் கட்டமுடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். கடனுக்கு வட்டிமேல் வட்டி ஏறிக்கொண்டு போகிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு சீனியாரிட்டி என்று பார்க்காமல் கடன் பெற்றிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் உணவுக்குப் பயன்படுத்துகிற எண்ணெய்க்கு தட்டுப்பாடு இருப்பதால் 'பாமாவின்' என்ற ஒரு வகை பனைமரங்களை வளர்ப்பதற்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை இந்த வேளாண்மை துறை ஊக்குவித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களை உலர வைக்க வேண்டுமென்றால் இப்போது போதிய வசதி இல்லை. ஆகவே, சமுதாய தானியங்கள் உலரவைக்கும் களம் அமைக்க அரசு தனியாக பணத்தை ஒதுக்கி, பல ஊர்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிற இடங்களில் தானியங்களை உலரவைக்க 4, 5 ஏக்கர் அளவில் சமுதாய களங்களைக் கட்டித்தர அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. சண்முகம்]

மருத்துவத் துறையில் எப்படி காலரா, வைகூரி, பிளேக் போன்ற நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஒரு சாதனையை அரசு புரிந்திருக்கிறதோ அதுபோல் விவசாயத் துறையிலே விவசாயிகளைத் துன்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிற இலைச் சுருட்டுப்புழு, புகையான் பூச்சி போன்றவற்றை நீக்குவதற்கு அரசு ஒரு திட்டத்தை வகுத்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இத்தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற அக்ரோ சர்வீஸ் செண்டர்களை எல்லாம் இயக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே திருவாலங்காடு அக்ரோ சர்வீஸ் மற்றும் கடம்பத்தூர் சர்வீஸ் ஆகியவை இரண்டரை ஆண்டுக்காலமாக அங்கே எம். டி. இல்லாத காரணத்தால் இயங்கவில்லை. அந்த சர்வீஸின் மூலமாக சிறு விவசாயிகளுக்கு பயன்படுகின்ற பொருட்களை வழங்க இயலும். அது குறித்து அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏன் இன்னும் அங்கே எம். டி. போடவில்லை, அந்த ஆக்ரோ சர்வீஸ் ஏன் இன்னும் இயங்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். நான் இங்கே அந்தத் துறையின் டைரக்டரீடம் இதுபற்றிச் சொன்னபோது இன்னும் 10 நாட்களில் எம். டி. போட்டு விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப் பலமுறை சொல்லப்பட்டும் அந்த இரண்டு செண்டர்களும் இயங்காமல் இருக்கின்றன. ஆகவே விரைவில் அவற்றைத் துவக்கி அவை விவசாயிகளுக்குப் பயன் தருகிற வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பேரம்பாக்கம் கிராமத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாக கேட்கப்பட்டு வருகின்ற ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். ஏனென்றால் அந்தப் பகுதியிலே அதிகமான அளவில் விவசாயம் நடைபெறுகின்றது. அந்தப் பகுதியிலே ஒழுங்குமுறை விற்பனை கூடம் ஏற்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு, அடுத்த ஆண்டு என்று காலம் கடந்து கொண்டு சென்று இந்த ஆண்டு கூட அங்கே ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடம் திறப்பதற்குரிய வாய்ப்பு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக அந்த வாய்ப்பை பெற்றுத் தரும்படி இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்று செயலற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. சிறிய விவசாயிகள் கடனைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத முறையில் பெரிய விவசாயிகள் தாங்கள் பெற்றிருக்கக்கூடிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. இரா. சண்முகம்]

கழகத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அந்தக் கடன்களை வசூலிப்பதில் கெடுபிடி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 75 ஆண்டுகாலமாக சிறந்த முறையில் செயலாற்றிக்கொண்டிருந்த சங்கங்கள் இன்றைக்கு பழுதடைந்த நிலையிலே இருப்பதற்குக் காரணம். பெரிய விவசாயிகள் தாங்கள் பெற்றக் கடனை திருப்பிக் கொடுக்காததுதான். இந்த நிலையில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்குக் கூட சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே நிச்சயமாக பெரிய விவசாயிகள் பெற்றிருக்கக்கூடிய கடனை வசூல் செய்து சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று இந்தத்தருணத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் 5 அல்லது 6 மைல் சுற்றுப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய 5 கிராமங்களை ஒன்று திரட்டி புதிய பயிர்களை விளைவிக்கின்ற வகையில் அதுபற்றிய நிகழ்ச்சிகளை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கின்ற வகையில் எந்தெந்த வகையிலே பயிர்ப்பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் எத்தனை நாட்களுக்கு நாற்றங்காலிலே என்னென்ன பாதுகாப்புக்களை செய்யவேண்டும் என்பது போன்றவற்றை விளக்குகின்ற வகையில் புத்தறிவுப் பயிற்சி முகாமை ஏற்படுத்தித் தந்து அந்த விவசாயிகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருவள்ளூர் வேளாண்மை கோட்டத்தின் மூலம் இந்த ஆண்டு 69,500 ஏக்கடர் நிலப்பரப்பில் உணவுப் பயிரும், 3,500 ஏக்கடர் நிலப்பரப்பில் பயிறு வகையும் 27,100 ஏக்கடரில் கடலை போன்ற பயிர்களும் செய்து ஒட்டுமொத்தமாக அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு உதவுகின்ற வகையில் குருத்துப்புழு, பியூரடான், புகையான் பூச்சி போன்றவற்றை ஒழிப்பதற்குரிய வகையில் பி.எச்.கி.10 சதவீதம் டெமிக்ரான் 50 சதவீதம் ஆகியவற்றை மானியமாகக் கொடுத்து அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே பயிர் செய்தார்கள். அதற்காக அந்தப்பகுதியிலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் திருவள்ளூர் வேளாண்மை கோட்டத்திற்கு நன்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலைக்காய் பயிரைப் பொறுத்தவரையில் கூட குறித்த நேரத்திலே அவர்கள் இலைச் சுருட்டுப் புழுவைப் போக்குவதற்கு மருந்து கொடுத்து உதவி இருப்பதற்காக அந்தக் கோட்டத்தில் பணிபுரிகின்ற அதிகாரிகளுக்கு நன்றி சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே வேளாண்மையை சிறப்பாக ஆக்குகின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து வாய்ப்புத் தந்த அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[முற்பகல் 11-00]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியத்தில் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நம் நாட்டு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய கஷ்டம் இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவிற்கு சாகுபடி இல்லை என்ற நிலைமையை அரசும் அறியும், மற்ற வர்களும் அறிவார்கள்.

உதாரணமாக ஐ.ஆர். 8 போன்ற விதைகளை பயன்படுத்தித் தான் உற்பத்தி. ஓரளவு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, வேறு எந்தவிதமான நவீன முறைகளும் விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு, உற்பத்தி பெருக்கம் ஏற்படவில்லை என்ற நிலைமைதான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதில் அரசு கவனம் செலுத்தி, தரமான விதைகளையும், சரியான அளவிற்கு பூச்சி மருந்துகளையும், பொருத்தமான உரங்களையும் நவீன முறைகளில் இன்னும் தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

நவீன விவசாயத்தில் நவீன விவசாயக் கருவிகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் இன்று தமிழ்நாடு இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால், உச்ச ரெம்பு சட்டத்தின் கீழ் அரசு விவசாயிகளுடைய நிலங்களின் உடைமைகளை குறைத்திருக்கிற நேரத்தில் பெரிய பெரிய இயந்திரங்கள் வாங்குவது—டிராக்டர்கள் வாங்குவது விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகாத நிலைமையில் இருக்கிறது. 30, 35 ஹார்ஸ் பவர் உள்ள டிராக்டர்கள் வாங்குவது என்றால் அவர்களால் அதன் விலை கட்டுப்படியாகவில்லை. அப்படியே வாங்கினாலும், அதற்காக வாங்கிய கடனை அடர்களால் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்து நமது நாட்டிலுள்ள சிறு நில உடைமையாளர்களான விவசாயிகளுக்கு தகுந்த அளவிற்கு, சிறு சிறு இயந்திரங்களை, அறிமுகப்படுத்த வேண்டியது பழக்கத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டியது மிக மிக அவசியம்—அதற்கான வழி உகைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அண்மையில் ஜப்பான் சென்றிருந்தபோது, அங்கேயுள்ள விவசாயிகளின் டிராக்டர்களைப் பார்க்கும்போது, அவைகள் மிகச் சிறிய அளவில் இருந்தன. நம் நாட்டில் இருக்கும்படி

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

யான பெரிய டிராக்டர்களை அங்கே காணவே முடியவில்லை. மிகச் சிறிய அளவில் 10 ஹார்ஸ்பவர் அளவே உள்ள டிராக்டர்களை அங்கே உள்ள சிறிய விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதேபோல சிறிய அளவிலே இயந்திரக் கலப்பைகளையும் கதிர் அடிக்கிற இயந்திரங்களையும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி சிறிய அளவிலே இருந்தால்தான் அவர்களால் வாங்க கட்டுப்படியாகக் கூடும். நம்நாட்டிலே பெரிய இயந்திரங்களின் உபயோகங்கள் விவசாயத்தைப் பொருத்த மட்டில் சரியாக வராது என்ற அளவிலே, தமிழகத்திலோ அல்லது இந்திய அளவிலோ, அப்படிப்பட்ட சிறிய இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் பெரும் பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வறட்சிப் பகுதிகளின் மிகப் பெரிய பிரச்சினை குடிதண்ணீராக இருந்தாலும் கூட, நீர்ப்பாசன வசதியும் மிக மிக அவசியமான அத்தியாவசியமான ஒன்று என்பதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். நீர் இல்லாவிட்டால், விவசாயி எந்த விதத்திலேயும் முன்னுக்கு வரவே முடியாது. ஆகவே இப்போதுள்ள நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்ட விவசாயிகளுடைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கோ, அல்லது ஆழ குழாய்களை போடுவதற்கோ, போதுமான இயந்திரங்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களை போதுமான அளவிற்கு வாங்கி, பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் நீரைக்கொண்டு வரக்கூடிய அளவிலே ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன் வரவேண்டும். தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மானிய உதவியும் அளிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இத்தனை கருவிகளையும் உபயோகப்படுத்தினால்தான், நீர் கிடைக்கும். அவைகளை வாங்கி அதிக செலவு செய்ய விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாது. ஆகவே இது போன்ற கருவிகள் வாங்க மானிய உதவியோ கடன் உதவியோ கொடுத்தால்தான் நீர் பாசனத்திற்கான முழு பலனும் ஏற்படும்.

அடுத்து விதைகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு நம் தமிழகத்தில் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற விதைகள் சரியான முறைப்புத் திறன் கொண்டவையாக இல்லை என்ற குறைபாட்டை நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு அந்தந்த நேரங்களில் இருக்கிற பல குழந்தை சந்தர்ப்பங்களை சுட்டிக் காட்டி அமைச்சர் அவர்களும் பதிலுரைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, எப்படியிருந்தாலும் நல்ல முறைப்புத் திறன் உள்ள தரமான விதைகளை உபயோகப்படுத்தாததன் காரணமாகத்தான் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஆகவே அரசு தரப்பிலே விதைகளை வாங்கி

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

விநியோகம் செய்கின்ற நேரத்தில், சரியான முறையில் முளைப்புத் திறன் கொண்ட விதைகளா என்று பார்த்து வாங்கி விநியோகம் செய்தால், பெரும் அளவிற்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், விவசாயிகள் நஷ்டப்படுவதை தவிர்க்கவும் வழி ஏற்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

கடலையைப் பொருத்தவரையில் நல்ல வீரிய சக்தியுள்ள விதைகளாக கிடைப்பதில்லை என்று தெரிகிறது. நாட்டிலே மிக மிக தேவையான இன்றியமையாதப் பொருள்களில் ஒன்று நிலக்கடலை என்பது யாருக்கும் தெரியும். உள்நாட்டு உபயோகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், வெளிநாட்டிற்கும் பிண்ணாக்கு போன்றவைகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பெரும் அளவு அது பயன்படுகிறது. சோப்பு போன்ற பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைக்கு கடலை எண்ணெய் அவசியம் தேவைப்படுகிறது.

ஆகவே அதன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நவீன, வீரிய சக்தி கொண்ட, அதிகமான விளைச்சலைக் கொடுக்கக் கூடிய கடலை ரகங்களை உற்பத்தி செய்ய விவசாயிகள் மத்தியில் அதை பரவலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று அனைத்துக் கட்சியினரும், அனைத்து கட்சித்தலைவர்களும், எல்லாப் பகுதியினராலும் சொல்லப்படுகிற ஒரு உண்மை. ஆனால் சமுதாயத்தில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்படுகிற ஒரு பகுதியினர் விவசாயிகள் என்று உண்மையையும் நாம் மறுக்க முடியாது. விவசாயிகள் மன நிம்மதியுடன், மன நிறைவாக அவர்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டால்தான் இந்த நாட்டில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். அதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு மானிய உதவிகள் கொடுப்பது, கடன் சுமையைக் குறைக்கக்கூடியது போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் உள்ளன. இப்படிச் சொல்லும் போது, இது தினசரி கேட்கக்கூடிய குரலாயிற்றே என்று தயவு செய்து புறக்கணிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு பல தொழில்களுக்கு ஆரசிடமிருந்து கடன்கள் வாங்கி தொழில் செய்து தொழிலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதற்கு ஈடுசெய்ய அரசாங்கம் வழிவகை செய்கிறது. தள்ளுபடி செய்ய வழிவகை செய்கிறது. நீண்டகாலத் தவணையில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான வசதிகளை எல்லாம் செய்கிறது. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை — விவசாயிகளை மட்டும் யாரையோ உங்களுக்கு வேண்டாதவர்களை, உங்களை எதிர்ப்பவர்கள் செய்கிற காரியங்களை மனதில் கொண்டு நீங்கள் விவசாயிகளை துன்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பலமுறை இங்கே பேசப்பட்டுள்ளது. நம் மாநிலத்தில் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் அது அமலுக்கு இருந்து வருவதாக அறிகிறேன். அதில் எந்தளவிற்கு முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஏறக்குறைய நிரந்தரமாக, தொடர்ச்சியாக பல ஆண்டுகளாக வறட்சிக்கு இலக்கான பகுதிகளில் கட்டாயம் இந்த பயிர் பாதுகாப்பு உறுதிச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது. அங்குள்ள மக்களிடையே கட்டாயமாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்து கொள்ளவேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் தான் அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய இன்னல்களைத் தவிர்க்க முடியும்.

மற்றத் தொழில்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் கையில் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தொழில்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பணத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வதில்லை. விவசாயம் செய்யும் நேரத்தில் பணத்திற்காக அலைகிறார்கள். எங்குமே பணம் கிடைக்கவில்லை என்றால் நகைகளை விற்று, தாலியை அடமானம் வைத்து அல்லது இருக்கக்கூடிய பொருள்களை விற்று விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தும் மழை சரியாகப் பெய்யாது போனால் அல்லது இயற்கைச் சீற்றங்கள் காரணமாக பல்வேறுவிதமான இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும்போது அதனால் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய விவசாயிகளுக்கு வழிவகை இல்லை. இருக்கிற நகைகள் அல்லது நிலங்களை இழக்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் இந்த அரசாங்கம் கண்டிப்பாக—பல்வேறு மாநிலங்களில், குறிப்பாக தென் மாநிலங்களில் அடிக்கடி வறட்சி, புயல், வெள்ளம் இவற்றிற்கு ஆளாகிற பகுதிகளில்—இந்த ஆண்டிலிருந்து க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள விவசாயத் துறை அதிகாரிகள் மக்கள் மத்தியில் அதிகமாக நெருங்கி தொடர்பு கொள்ளாத காரணத்தால் நவீன விவசாய முறைகள் பற்றி விவசாயிகள் அவ்வப்போது தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே அதற்கான தக்க ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத் துறையில் இருந்து வசதிகள் செய்திருந்தாலும் கூட நல்லமுறையில் அது பயன்படவில்லை, அந்த வசதிகளின் பலன் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. எனவே அதிகாரிகள் மக்களோடு ஒன்றி உறவாடி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் அவர்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களை ஏற்று நவீன விவசாய முறைகளை விவசாயத்தில் புகுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி வகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இது அதிகமாக இங்கே பேசப்பட்ட விஷயம். இருந்தாலும் அதைப்பற்றி திரும்பத் திரும்ப சொல்லித்தானாக வேண்டும். இப்போது மின்சார சப்ளை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட கொடுக்கிற நேரம் உகந்ததாக இல்லை என்பதை மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரணம், மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பாதுகாப்பான இடங்களில் நல்ல கட்டிடங்களில் அவர்கள் தொழில் புரிகிறார்கள். எனவே அவர்கள் இருக்கிற இடங்களிலேயே மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு அவர்கள் தொழில்கள் தங்குதடையின்றி நடைபெறுகின்றன. ஆனால் விவசாயிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் காடுகரைகளில், பாம்புகள் பூரான்கள் போன்ற விஷ ஜந்துக்கள் வாழக் கூடிய இடங்களில் இரவில் செல்வது என்றால் பாதுகாப்பற்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், அதற்கு உறுதுணையாக விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்து பகலில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

கடன்களைப் பொறுத்த வரையில், 30-6-1981-க்குள் செலுத்திவிட வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயி, தன்னால் கட்ட முடியவில்லை, வெள்ளாமை பொய்த்துவிட்டது, மழை பொய்த்துவிட்டது என்ற வகையில், கடன்களை கட்ட முடியாத நிலை பல இடங்களிலே இருக்கிறது: அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அதைக் கட்டவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்வது எந்தவிதத்திலும் நியாயமில்லை. மேலும், சிறு விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று பாகுபடுத்தி, எங்கேயாவது சிறிது அதிக நிலம் வைத்திருக்கிறார்களா என்ற கண்ணோட்டத்துடன், தமிழ்நாட்டின் சாதாரண வறண்ட பகுதிகளிலே இருக்கும் விவசாயிகளையெல்லாம் இப்படி வருமானம் வருகின்றவர்களாகக் கருதுவது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அங்கு பலர் அதிகமான நிலங்களை வைத்திருந்தாலும் கூட, வரி கட்ட முடியாமல், வரி பாக்கிக் காசு தங்கள் நிலத்தை விற்கின்ற நிலைமை இருப்பதால், அவர்களுையெல்லாம் பெரிய விவசாயிகள் என்று கருதாமல் அவர்களுக்கு சலுகை அளிப்பது அவசியம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இளைஞர்; துடிதுடிப்பான்வர்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

இருப்பினும், விவசாயத் துறையில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்தினால், பெரும்பாலான மக்கள் பயனடைவார்கள் ஆனால், அவர்கள் பல்வேறு வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதால் இந்த நாட்டிற்கு கிடைக்க வேண்டிய பலன் தடைபடுகின்றது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (குறுக்கீடு) அமைச்சர் அவர்கள் முழுக் கவனம் செலுத்தினால், தமிழ் நாட்டினுடைய விவசாயிகள் இன்னும் நல்லமுறையில் பயனடைவார்கள் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு தான இதை நான் சொல்கிறேன். இதிலே பல்வேறு சர்ச்சைகளுக்குள் நான் ஈடுபடாமல், இந்த நாட்டு விவசாயிகள் பலன்பெறக்கூடிய வகையில் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். அண்ணாநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை நல்கிய உங்களுக்கு நன்றிகலந்த வணக்கத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் விவசாயிகளுடைய நிலைகளைப் பற்றி ஆழ்ந்த கவலையோடு, ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே, குறிப்பாக, பிரதான எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்ற மரியாதைக் குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திருவேங்கடம் அவர்கள், அவர்களுடைய பாணியிலே எங்களுடைய ஆட்சிக்காலத்திலேதான் இந்த தமிழ் நாட்டிலே உணவு நிலைமை தன்னிறைவு பெற்றது என்ற விளக்கத்தை இங்கே சொன்னார்கள். நான் மிக்க பணிவோடு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னாலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திருவேங்கடம் அவர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டை 7½ ஆண்டுக்காலம் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்திலே வேளாண்மைத் துறையிலே, உணவுத் துறையிலே தன்னிறைவு பெற்றது எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், உணவுத் துறையிலே தன்னிறைவு பெற்ற உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் ஒரு படி அரிசி 8 ரூபாய்க்கு விற்பது, அந்தக் கொடுமையை தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தன்னிறைவு பெற்ற அந்த நேரத்திலேதான் அப்படி நிலைமை இருந்தது; இதைக் குற்றமாக தயவு செய்து கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக நடக்கிறது. இந்த 3 ஆண்டு காலத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளை இங்கே இருக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களும் நன்கு அறிவார்கள்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். அண்ணா தாசன்]

நீண்ட டலமாலமாக, இந்தியா நாடு சுதந்திரம் பெற்று, விவசாயிகள் எந்த மாவிற்கு மேம்பாடு பெற்றார்கள் என்பதை தயவு செய்து எண்ணையார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே உழவுத் தொழில் இல்வையான்றால், மற்ற எந்தத் துறையிலும் மேம்பாடு அடைய முடியாது யாநிற நிலை வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

அதை அடிப்பைர்நாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டோமே ஒழிய அதை செயல் வடிவனடுகொடுப்பதற்கு எந்த காலகட்டத்திலேயும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாததை இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மற்றது விடக்கூடாது. சுதந்திரம் பெற்று 34 ஆண்டுகளை நாம் தாண்டியிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்குச் சொல்கிறோம் விவசாயி வேதனையோடு கண்ணீர் டுக்கிறான் என்று; அவனுடைய உழைப்பு வீண் விரயமாகி விதியிலே திரிகிறான் என்ற நிலைமைகளைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், நாம் சுதந்திரம் பெற்றது எப்போது? ஆரம்ப காலத்திலே சொன்னோம், “ஏர் முனைக்கு நேர் இங்கு எதுவுமே இல்லை. ; என்றும் நம் வாழ்விலே பஞ்சமே இல்லை” என்று. “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்” என்று மிகப் பெரிய அறிஞர்கள் எல்லாம் நமக்கு சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் பெற்றவுடன், கிராம இராஜ்யமே இராம இராஜ்யம், என்று அழகாக காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வழியிலே ஸ்ந்தோர்கள் தான் இங்கே இருக்கிற நாமெல்லாம் ஆண்டு முடித்திருக்கிறோம், ஆண்டு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த நிலையில் விவசாயிகள் நிலைமைகளை அரசியல் கருத்துக்களோடு பார்க்காமல், கடமையுணர்ச்சியோடு நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால், உண்மையான நிலை நிச்சயமாக தெரியும். இது போன்ற தேவைகளை கடந்த முப்பது ஆண்டுக் காலத்தில் ஆண்டவர்கள் செய்திருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், நீங்கள் சொல்கிற இந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இந்த நிலைமைகள் இல்லாமல், நாங்கள் இப்பொழுது வேதனையோடு அணுகிக் கொண்டிருக்கிறோமே இந்த நிலைமையெல்லாம் இல்லாமல் விவசாயிகள் மேம்பாடு அடைந்திருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தான் சொன்னதை சொன்னபடியே பொறுப்பேற்றவுடன் நிறைவேற்றியது. நூறுகோடி ரூபாய்க்கு மேலான கடனை ஏழை விவசாயிகளுக்கு நீக்குகிறோம் என்று அறிவித்தார்கள் என்பதை மனிதாபிமான தன்மையோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நூறு கோடிக்கு மேலாக எந்த கால கட்டத்தில் இந்த விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைத்தது என்பதை துடிவு செய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து கொண்டு, வேண்டாத வெறுப்பிலே பேசிவிடுவதன் காரணமாக நிலைமைகள் மாறாது அங்கே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் நிச்சயமாக மறந்துவிட மாட்டார்கள்.

ஆதியிலே சொன்னாரே காந்தி அவர்கள், “கிராம இராஜ்யம் இதை இந்த நாட்டிலே முக்கியமான இராஜ்யம்” என்று, அதை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி தான் கிராமங்களிலே பல திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கும், அதனுடைய பலன் விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு உடனடியாக வரக்கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ போராட்டங்கள் துவக்கப்பட்டு, பல கோரிக்கைகளை முன்வைத்த பெரியவர்கள் தான் கடந்த 30 ஆண்டு காலத்திலே மிக பொறுப்பான நிலைகளிலே இருந்தவர்கள். இப்போது அவர்கள் சொல்லும், “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால், உழுக்குக் கூட மிஞ்சாது” என்பதை அவர்கள் முன்பே சொல்லி, செயல்படுத்தியிருப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக இந்த ஏழை விவசாயிகள் விவசாயத்திலே உழுது கணக்கு பார்த்திருக்க முடியும். ஆனால் காலந்தாழ்த்தி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே, அரசு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு பல நன்மை பயக்கிற திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. ; உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது, என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே நமது தமிழினுடைய பாரம்பரியத்தை தெளிவாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழினுடைய மரபு மிக உயர்ந்த மரபு என்று சொல்கிறோம்.

[முற்பகல் 11-20]

தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் தமிழர்கு நாளாம் பொங்கல் திருநாளைத் தான் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆறு மாதங்கள் கஷ்டப்பட்டு வெயில் என்றும் பாராது, கடுமையாக உழைத்து, நிலத்தை உழுது அதனுடைய பலன்களைப் பெறுவதற்கு முன்னாலே பொங்கல் திருநாள்

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். அண்ணாநாதன்]

என்று திருநாள் வருகிறது. அந்த நேரத்திலே விவசாயிகள், ஏழை எளிய மக்கள் பொங்கல் திருநாள் என்று கொண்டாடுவதற்கு கையில் பணம் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் கடன் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். ஒரு மூட்டை நெல்லை 50 ரூபாய்க்கு என்று குத்தகை பேசுவதைப் போல் பேசி அப்போது கடனை வாங்கவேண்டிய நிலைமைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள், திருநாளைக் கொண்டாடுவதற்காக பெற்ற கடனை திருப்பிக்கொடுக்கிற முறையிலே அவர்கள் அறுவடை வருகிற போது முழுவதையும் இழந்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதால் பொங்கல் திருநாளை அவர்கள் கொண்டாடுவதற்கு 500 ரூபாய் வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் புரட்சித் தலைவர் அரசு அந்த ஏழை எளிய விவசாயிகள் தைத்திங்கள் பொங்கல் திருநாளைக் கொண்டாடுகிற வகையில் பணத்தைக் கொடுக்க அரசு சார்பிலே ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கிக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக தைத்திங்கள் பொங்கல் திருநாளைக் கொண்டாடுவதற்கு ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற்கு ஐநாறு ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படாது பொங்கல் திருநாளைக் கொண்டாடுவதற்கான ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே உய்யக் கொண்டாட்கால்வாய் என்ற பாசன முறை இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு வேளாண்மை மேம்பாடு அடைய வேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே 32 வது மைல் வரைக்கும் இருபோக சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அதை 44 வது மைல் வரையில் வாழ்வதான் கோட்டை என்று இருக்கிற அந்த மிகப்பெரிய டாங்க் வரையில் நீட்டித்துக்கொடுத்து இடையிலே உள்ள 40 ஆயிரம் ஏக்கர்களும் இருபோக சாகுபடியைப் பெறக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கிக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேட்டுக் கட்டளைப் பாசனத்திற்கு ஒரு போகத்திற்கு அதுவும் தற்காலிகமாக தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த வாய்க்காலிலே 150 கிராமங்கள் அடங்கிய பாசனப் பகுதிகள் இருப்பதால் தற்காலிகமாக என்று இருப்பதை நிரந்தரமாக மாற்றி ஒருபோக சாகுபடிக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை, வேளாண்மை பற்றிய மூலதனச் செலவு சம்பந்தமான மானியத்திலே வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கும் தீவிரப்படுத்துவதற்கும் பல்வேறு திட்டங்களை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கொண்டு வருகின்றன, தீவிர உணவு உற்பத்தித் திட்டம், அமோக விளைச்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. என். பழனிவேல்]

சல் திட்டம், தீவிர சாகுபடித் திட்டம் என்று எத்தனையோ பெயர்களிலேவிவசாயத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அரசுசெயல்பட்டு வருகிறது. தமிழகத்தில் 75 சதவீதம் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கின்ற நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு நவீனப்படுத்துகின்ற திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலமாக அதைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருகிற இந்த நேரத்திலே அடிப்படையான சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அதனால் ஏதாவது நன்மைகள் கிடைத்திருக்கிறதா அல்லது அவர்கள் வாழ்வில் ஏதாவது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வேளாண்மைத் திட்டங்கள் என்ற பெயராலே செலவு செய்தும்கூட அடிப்படையான நிலச் சீர்திருத்தங்கள் இல்லாத காரணத்தினாலே போடக் கூடிய திட்டங்கள் மேல்குடி மக்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகின்றதே தவிர, சிறு விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மைகளும் அவைகள் மூலமாகப் போய்ச் சேரவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் உலக வங்கி உதவியோடு விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. யாருக்கு அது பலனளிக்கிறது என்ற கணக்கைப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரண விவசாயிகளை அதன் பலன் கொஞ்சம் கூடத் தொடுவது இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென்னை உற்பத்தி, வாழை உற்பத்தி என்றெல்லாம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு, விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அந்த விளம்பரங்கள், நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல வசதியுள்ள பெருநிலக் கிழார்களுக்குப் போய்ச் சேர்கிறதே யொழிய 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 4 ஏக்கர் வைத்துள்ள சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிட்டுவது கிடையாது. இன்றைக்கிருக்கின்ற வேளாண்மைத்துறை அதிகாரிகள் பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடத்திலே ஆலோசனை கூறுவதும், உதவி செய்வதுமாக இருக்கிறார்களே தவிர, சாதாரணமாக 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 4 ஏக்கர்கள் புஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதும் கிடையாது; உதவி செய்வதும் கிடையாது. இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு எதிர்காலத்திலே சாதாரண அடித்தட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு அதன் பலன்கள் போய்ச் சேருகின்ற வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரிய விவசாயிகள் டிராக்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பெரிய, பெரிய இயந்திரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள்; பத்து மோட்டார், இருபது மோட்டார் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த ரூபத்திலேயும், இந்தச் சலுகைகள் இல்லாமலேயே முன்னேற முடியும். ஆனால், சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய உதவிகள் போய்ச் சேருவது கிடையாது. அதைக் கணக்கில்கொண்டு வருங்காலத்திலே அரசு நடவடிக்கைகளைச் செய்தாக வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. என். பழனிவேல்]

விவசாயப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பண்ணைகளில் தொடர்ச்சியாக, கடந்த 1974-ஆம் ஆண்டு முதல் 1980-ஆம் ஆண்டு வரையில் பார்க்கும் பொழுது ஒவ்வொரு ஆண்டும் நஷ்டக் கணக்கையே காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு கூட சுமார் எண்பது இலட்சம் ரூபாய்க்கும் மேல் நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசுப் பண்ணைகளில் பணிபுரியக் கூடிய வேளாண்மை ஊழியர்களுக்குக் குறைந்த பட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியே கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு நிர்ணயித்துள்ள கூலியை, பண்ணைகளில் பணிபுரியக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பலன்களும் சாதாரண மக்களைப் போய்த் தொடுவது கிடையாது. ஒரு சிலருக்கு சில பலன்கள் போயிருக்கலாமே தவிர, பெரும்பாலும் கூட்டுறவு இயக்கம் எந்த நோக்கத்திற்காக இருக்கிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற வகையிலே சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்வதில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல பெரிய விவசாயிகள்தான் அதன் பலன்களை முழுவதும் அனுபவிக்கிறார்களே தவிர, சிறு விவசாயிகள் அந்தப் பலன்களைப் பெறுவதில்லை. குத்தகை வார விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் கூட்டுறவு மூலம் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்தத் துறையைக் கையில் வைத்திருக்கின்ற முறையிலே இதில் சற்றுக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து, உரம் ஆகியவற்றின் விலையை மத்திய அரசு திடீர் திடீரென்று ஏற்றுகிறது. இதனால், சிறு விவசாயிகள் பேச்சு மூச்சு விட முடிவதில்லை. எனவே, சிறு விவசாயிகளுக்கு இதில் ஏதாவது உதவி செய்தாக வேண்டும். குறைந்த பட்சம் மானியமாவது கொடுத்து, தண்ட வரியிலே சிறு விவசாயிகளுக்குச் சலுகை முறையிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யாமல் இடைத் தரகர்களை அல்லது வியாபாரிகளை வைத்துக் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய பலன்கள் அவர்களுக்குச் சேராமல் இடைத் தரகர்களுக்கு ஒரு பகுதி போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளிடத்திலிருந்து நேரடியாக அந்தச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு அந்தச் சலுகைகள் போய்ச் சேருவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. என். பழனிவேல்]

கடலை, மிளகாயைப் பொறுத்த வரையிலும், பொள்ளாச்சி போன்ற இடங்களில் கடலை மிகவும் அதிகமாக விளைகிறது. அந்தப் பகுதிகளில் பூச்சிகளின் தாக்குதலினால் விவசாயிகள் ஒவ்வோராண்டும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி போன்ற இன்னும் பல பகுதிகளில், அதிகமாக உற்பத்தியாகின்ற பகுதிகளில் அந்தப் பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கான செலவுகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு, இதைத் தேசிய பிரச்சினையாகக் கருதி, அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

அதே போல், இன்றைக்கு நமது நாட்டிலே மழை குறைச்சல் என்று அடிக்கடி வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்வார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்வது, சிறு விவசாயிகளுக்கு மாங்கன்றுகள், தென்னங்கன்றுகள், இன்னும் கொய்யா கன்றுகள் போன்றவைகள் நீங்களை இனாமாகவே வாங்கிக்கொடுக்கலாம். அவர்கள் அவற்றைப் பயிரிட்டு, காப்பாற்றுவார்கள். மகசூலை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள். மழையும் தாராளமாகப் பெய்யும். ஆகவே, அத்தகைய கன்றுகளைச் சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதே போல், இன்றைக்குப் பழ உற்பத்திக்கு அரசு போதிய உதவி செய்வது கிடையாது. அதற்கு அதிகமான உதவி செய்ய வேண்டும். பழ உற்பத்தி ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, பழத்தினுடைய விலையைப்பார்த்தால் சாதாரண மக்கள் பழத்தைக் கண்ணாலே பார்க்கும் நிலைமை தானிருக்கிறதே தவிர, வாங்கிச் சாப்பிடும் குழந்தை இல்லை. ஒரு வாழைப் பழம் 50 காசுக்கு விற்கப்படுகிறது. ஆரஞ்சுப் பழம் 60 பைசாவுக்கு விற்கிறது. ஆகவே, சாதாரண மக்களுக்கும் பழம் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் வகையில், அதனைப் பயிர் செய்வதற்கும் ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் விவசாய இலாகாவைப் பிரித்து, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு தலமையிடம் வைத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அரசு ஏதோ உத்திரவிட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இப்பொழுது பழனி தாலுகாவிலே வேளாண்மை உதவி இயக்குநர் அலுவலகம் எதுவும் இல்லை. 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்தாவது அந்த அலுவலகம் அங்கே செயல்படுமா என்றால் இல்லையென்ற தகவல்தான் கிடைத்திருக்

[திரு. ஏன். பழனிவேல்]

கிறது. அதற்குப் பதிலாக திண்டுக்கல்லில் ஒரு அலுவலகமும், வேடசந்தூரிலே ஒரு அலுவலகமும் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல், பழனி தாலுகாவில் இரண்டு துணை தாலுகா அலுவலங்ககள் இருக்கின்றன. ஒட்டன் சத்திரம் மிகப் பெரிய ஏரியா. ஆகவே, வேடச்சந்தூரிலே ஒரு அலுவலகம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக, பழனி தாலுகாவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பழனியிலிருந்து திண்டுக்கல்லுக்கு 60 கிலோ மீட்டர் வரவேண்டும், பழனியிலிருந்து வேடசந்தூருக்கு போக வேண்டுமென்றாலும் 60 கிலோ மீட்டர் போக வேண்டும். ஆனால், வேடச்சந்தூரில் இருப்பவர்கள் திண்டுக்கல் போக வேண்டுமென்றால், 15 கிலோ மீட்டர்தான் செல்ல வேண்டும். ஆகவே, வேடச்சந்தூரில் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள அந்தத் தலைமையலுவலகத்தை, பழனி தாலுகாவில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுதான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவுவதாக இருக்கும். அவர்கள் அதிகாரிகளோடு கலந்து உரையாடவும், விவசாய ஆலோசனைகளைப் பெறவும், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தத் தலைமையகத்தைப் பழனியிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனி தாலுகா, ஒட்டன்சத்திரம் பகுதியில் 5 இலட்சம் மூட்டைகள் வெங்காயம் தேங்கியிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தேன், எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதை நியாயமான விலைக்கு அரசு கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அல்லது நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் அதை எடுத்து, அந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 5 இலட்சம் வெங்காய மூட்டைகள் தேங்கி இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் தொலைபேசி மூலமாகவே தொடர்பு கொண்டு, இன்னதே அப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். கின்னராஜ்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சிக் காலத்திலே புரட்சிகரமான நல்ல திட்டங்களை உள்ளடக்கி, வேளாண்மைத் துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கையினை முன் வைத்திருக்கிற நமது அமைச்சர் அவர்களையும் நமது அரசையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று நம்மைப் பார்த்து, யாரையோ நினைத்து, நீங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளை யெல்லாம் செய்யாமல் விட்டு விடாதீர்கள் என்று பரிந்துரை செய்த காங்கிரஸ் கட்சிப் பெரியவரைப் பார்த்து நான் ஒன்றை நினைவு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையினுடைய முதல் சில பக்கங்களிலேயே

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

இரண்டு பெரும் நல்ல திட்டங்களையும், அரசினுடைய கொள்கை நோக்கங்களையும், அரசு கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு விடுகிற சவாலாகவோ அல்லது உங்களை எதிர்த்து, நாங்கள் எங்கள் அரசியலை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக கூறுவதாகவோ நீங்கள் தயவுசெய்து எண்ணிவிடக்கூடாது. நடந்துவிட்ட பல விவசாயப் போராட்டங்களுக்குப் பின்னால், முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையில் கீழ் ஒரு வேளாண்மை ஆலோசனைக் குழுவும், மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில், விவசாய உயர்மட்டக் குழுவும் போடப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அதில் நீங்கள் யாரை மனதில் கருதி, யாரைப் பார்த்து, அஞ்ச வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களோ அவர்களையும் கூட, அவருடைய சங்கத்தைக் கூட உறுப்பினராக்கி, நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

ஆகவே இவ்வளவு காழ்ப்புணர்ச்சிக்குப் பின்னால், இவ்வளவு தூண்டுதல் போராட்டங்களுக்குப் பின்னால், அரசு இவ்வளவு நிர்ப்பந்தத்திற்குப் பின்னால் கூட, அவர்களையும் கூட உள்ளடக்கி ஒரு உயர் மட்டக் குழுவை அமைக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே இந்த அரசு உழவுத் தொழிலிலே சுடுபாடுள்ளவர்களின் மீதுள்ள அக்கறை காரணமாகத்தானே ஒழிய, நீங்கள் நினைக்கிற மாதிரி எந்தச் சூழ்நிலையிலேயும், எந்த நிர்ப்பந்தத்திற்கும் ஆட்படுகிற அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு இல்லை என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக இன்று மத்திய அரசிடமிருந்து உழவர்களுக்குக் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு உழவர்களுக்கு உரியவற்றை நீங்கள் பெற்றுத் தந்திருக்கிறீர்களா என்றால் நிச்சயமாக எந்த ஒரு சாதாரண விவசாயிகூட அதை மறுத்துக் கூறிவிட முடியும். முதலிலே விவசாயிகளின் பிரச்சினையாக நம் நாட்டிலே எழுப்பப்படுவது கடன் சமைய்தான். இன்று கூட்டுறவுக் கடன் னுக்கு வட்டிகள் தள்ளப்பட்டு எல்லா கடன்களும் சிறு விவசாயிகளுக்கு 100 கோடி ரூபாய் வரையில் தமிழக அரசு அந்தக் கடன் சலுகையைத் தந்து விட்ட பின்னால், உங்களைப் பார்த்து உங்களால் இயலக்கூடியவைகளை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் மைய அரசைக் கேட்டால் ஏதோ மத்திய அரசிடமிருந்து நாங்கள் உரிமைகள் கேட்பதாக நீங்கள் கூறக் கூடாது. உரிமை வேறு. இங்கே நாம் அனைவரும் சேர்ந்து பாடுபடும் விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை வேறு. அந்தக் கடமை உணர்வோடு நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் நடத்துகிற அந்த அரசு வங்கிகளாவது, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் குறைந்த பட்சம் வட்டியில்லாத கடன் அல்ல—4 சதவீத வட்டியில் அந்த விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க முன் வரக் கூடாதா? அல்லது அவர்கள் பட்டிருந்த கடன்கள் திருப்பிச்

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

செலுத்த முடியாமல் ஓரளவு வட்டியை நீங்கள் தள்ளுபடி செய்யத் தற்காகக் கூட அல்ல. காலந்தள்ளி கொடுப்பதற்காக இந்த வறட்சிக் காலத்தில் உங்களிடத்திலே ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

நீங்கள் சார்ந்திருக்கிற அந்த மைய அரசைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் பணிபுரியக் கூடிய ஒரு சாதாரண கிளார்க்கு, அல்லது ஊழியர்களுக்குக் கூட வட்டி இல்லாத கடன், வட்டி இல்லாத முறையில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொள்வதற்காகக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி அதன் அதிகாரிகளுக்கே கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது வேளாண்மைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்சம் வட்டியில்லாமல் ஏன் நீங்கள் கடன் கொடுக்க முன் வரக்கூடாது? அதே போல இன்றைக்கு இருக்கின்ற இடுபொருள் விலைகள்.

விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தின் விலையை நிர்ணயிப்பது யார்? நாம் மின்சாரத்தை உழவர்களுக்கு எவ்வளவே கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தில் வழங்குகிறோம். உங்களுடைய பட்ஜெட் மிக நீண்ட பட்ஜெட், மிக அதிகமான நிதி ஆதாரம் பெற்றது மத்திய அரசு. ஆகையினாலே நீங்கள் அவர்களுக்கு தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு இந்திய உழவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு சப்பிடி ரேட்டில், குறைந்த மானிய விலையில் அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏன் முன் வரக்கூடாது? அதேபோலத்தான் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், இதர இடுபொருள்கள் எல்லாம் மத்திய அரசு பார்த்துத்தான் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதேபோல மறு முனையில் விளைகின்ற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யும் கடமை மத்திய அரசுக்கு நிரம்ப இருக்கிறது என்பது நாம் அறிந்த உண்மையாகும். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டமோ, அரசியல் கண்ணோட்டமோ இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்வீர்கள். மத்திய அரசினுடைய தயவில்தான் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. மைய அரசுதான் கரும்பு விலையை நிர்ணயிக்கின்றது. நெல் விலையை நிர்ணயிக்கின்றது. பருத்திக் கொள்முதலை அதிகப்படுத்தி, ஏற்றுமதியை விரிவாக்கி அதை விளைவிக்கிற அந்த விவசாயிகளுக்கு உரிய விலை கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே இவைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் அமைப்பிலே மட்டுமல்லாமல், நிர்வாக அமைப்பிலே கூட, உழவர்களுக்கு உண்மையிலேயே அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு நிவாரணம் தேட முடியும் என்றால், நிச்சயமாக அது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரந்த உள்ளம் அவர்களுடைய நல்ல உணர்வு வேண்டும். அவர்களுக்கு விவசாயிகள்பால், ஈடுபாடு இல்லை, அக்கறை இல்லை என்று கூற மாட்டேன். இருக்கிற அந்த எண்ணம், அந்த உணர்வுகள் விரிவாக்கப்பட வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

தமிழக அரசு தனக்கு இருக்கின்ற நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு முடிந்த அளவு நிவாரணங்கள் தந்துவிட்ட பின்னால் ஏதோ தேர்தல் காலங்களில் நாங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டோம் என்பதற்காக நீங்கள்தான் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும், எங்களுக்கு அந்த பொறுப்பில்லை, உணர்வில்லை என்று நீங்கள்தான் அந்த உணர்வை செயல்படுத்த வேண்டும் என்றால், அது எங்களுக்கு இழப்பாக இருக்காது, உங்களுக்கு, உங்கள் கட்சிக்கு அது இழப்பாக இருக்கும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது திட்டத்தில் முதல் திட்டமாக நமது வேளாண்மை அமைச்சர் தந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதும், போற்றத்தக்கதும் ஆகும். பயிற்சி மற்றும் தொடர்பு வழித் திட்டம் என்கிறபோது அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பல நிலைகளில் பணி புரிந்து வருகிற சிறப்புப் பணியாளர்களை ஒருங்கிணைத்துப் பயிற்சிப் பணியில் உள்ள இதர பணியாளர்களுடன் அவர்களை ஒருங்கிணைத்து, விவசாயிகள் ஈடுபட இருக்கின்ற தொழிலில் கிட்டத்தட்ட 800 அல்லது 1,000 விவசாயக் குடும்பத்திற்கு ஒரு பணியாளர் என்ற முறையில் அமைத்துத் தருகிற புரட்சிகரமான திட்டத்தை அரசு நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறது. இதன் வாயிலாக மாண்புமிகு திருவேங்கடம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தக் குறைபாடு நீங்குவதற்கு வழி ஏற்படும்.

(முற்பகல் 11-40)

இந்த வறட்சி நிலையிலும் கூட வேளாண்மைப் பொருள்கள் உற்பத்தி அரசு கருதியுள்ள குறியீட்டை எய்துகிற அளவிற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், துறை அதிகாரிகள் துணையோடு நடவடிக்கை மேற்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கான வகையில் அவர்கள் தொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலும் கூறியுள்ளார் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையானாலும் சரி, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் பிரச்சினையானாலும் சரி, அதைத் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய அரசு பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது, அதன் மூலம் அவர்களை பிரச்சினையிலிருந்து காப்பாற்றி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கோவை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டு அதன் மூலம் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் பணிகள்

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

விவசாயிகளுக்கு பலன் அளிக்கின்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அந்த ஆராய்ச்சிப் பணியாளர்கள் பட்டியலில் வேதியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் (கெமிஸ்ட்ஸ்) விடப் பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் அதை ஒரு குறைபாடாகக் கருதுகின்றனர். ஆகவே, அந்த ஆராய்ச்சிப் பணியாளர்கள் பட்டியலில் இந்த கெமிஸ்ட் போன்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள நம்முடைய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பணி பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்தாலும், கோவை பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்தாலும், அவர்களுடைய சேவை அரசுக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்கிற வகையில் இந்த மாற்றத்தைச் செய்ய அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பல்கலைக் கழகம் குறித்து இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி இருக்கிறார். அந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி இருப்பதில் எனக்கு வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக இருப்பது பொருத்த முடையது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெரும் பெரும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தலைவராக ஒரு விஞ்ஞானி இருப்பது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். நிர்வாக முறைகளுக்கு வேண்டுமானால் ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியை வைத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது ஒரு அக்கௌண்டன்ட் அனுபவம் உள்ள அதிகாரியை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக ஒரு பெரும் விஞ்ஞானி இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு விஞ்ஞானி நியமிக்கப்பட்டால் பல நேரங்களில் அங்கேயுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே ஏற்படுகின்ற காழ்ப்புணர்ச்சி குறைந்துவிடும். மேலும் அங்கே நடைபெறுகின்ற ஆராய்ச்சிகளும் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் காரணமாக அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் அரசைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றனர். அதே நேரத்தில் அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் ஒரு புதிய குரலை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். பீல்ட் அசிஸ்டென்ட்டுகளுக்கு டெபுடி அக்ரிகல்சரல் ஆபீஸர் என்கிற ப்ரமோஷன் கொடுப்பதற்காக வைக்கப் பட்டு இருந்த 10 சதவீத ஒதுக்கீட்டை தற்போது அரசாங்கம் 25 சதவீதம் என்று உயர்த்தி இருக்கின்றது. அது முன்புபோலவே இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் (மாணவர்கள்) கோரிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஒதுக்கீடு அதிகரிப்பின் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பதவி வாய்ப்பு குறைந்துவிடும், ஆகவே, அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

இருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர்.டி.பி. (I. R. D. P.) மற்றும் ஹில் ஏரியா டெவலப்மென்ட் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது, ஆணைக்கட்டி, சிறுவாணி, பாலமலை போன்ற மலைப்பகுதிகளும் தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியில் உள்ளன—சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அந்தப் பகுதியில் இருளர்கள் என்ற மலை ஜாதியினர் வசிக்கின்றனர். ஆகவே, அந்த மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில், அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எத்தனையோ திட்டங்கள் எடுத்துக் கொண்ட போதிலும், அந்தப் பகுதி எந்தத் திட்டத்தின் கீழும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது இல்லை என்பதால், அந்தப் பகுதிகளை மலைவாழ் மக்கள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவும், வேளாண்மை உற்பத்தி பெருகவும், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகசாரி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பொதுவாக ஒரு பெரும்பகுதி மக்கள் ஏறத்தாழ 3 கோடி மக்களுக்கு அதிகமாக நம்பி இருக்கக்கூடிய இந்த விவசாயத் தொழில் இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வேளாண்மைத் துறை விவசாயத்தில் நல்ல விதைகளைக் கொடுத்து, என்னென்ன விதைகளை பயன்படுத்த வேண்டும், எந்த எந்த மாதிரியான உரங்களை பயன்படுத்த வேண்டும்; எந்த எந்த பருவங்களில் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது போன்ற பல நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கிவந்து, அதன் மூலமாக விவசாயிகள் நல்லமுறையில் உற்சாகமாகப் பணியாற்றி, உற்பத்தியை கடந்தகாலத்தில் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் கடந்த காலத்தில் இதன்மூலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தார்கள், வெகுவாக உற்பத்தியில் ஊக்கம் காட்டினார்கள். அந்த ஊக்கம் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு இருந்துவர, விவசாயி

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கள் வைத்த பல நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேறாத காரணத்தால் உற்பத்தியின் வேகம் எந்த அளவுக்கு மேலே சென்றதோ அதே அளவுக்கு இன்றைக்கு சரிந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை உங்களுடைய புள்ளிவிவரங்களே காட்டுகின்றன. நெல் உற்பத்தியில் அரசின் குறிக்கோள் 23.20 இலட்சம் ஹெக்டேர் இருத்தற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு 19.04 இலட்சம் ஹெக்டேர்தான் இருக்கிறது. அதைப்போல சிறு தானிய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் டார்கெட் 6.55 இலட்சம் ஹெக்டேர், ஆனால் அது 5.38 இலட்சம் ஹெக்டேராக குறைந்திருக்கிறது. அதைப்போல பருத்திக்கு சரியான விலை கிடைக்காத காரணத்தால் பருத்தி சாகுபடி செய்யும் பரப்பு குறைந்திருக்கிறது என்பதை உங்கள் புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, எந்த விவசாயமாக இருந்தாலும், அது சரியாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய கடன்வசதி, பாசன் வசதி, மின்சார வசதி இவை கிடைப்பது மிகவும் முக்கியமாகும். அதோடு உற்பத்தியான பொருட்களுக்கு நியாயமான விலையும் கிடைக்க வேண்டும். எந்த வசதிகளும் இன்றைக்கு சரியாக கிடைக்கவில்லை; நியாயமான விலையும் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய நெருக்கடியில் இன்றைக்கு விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; இந்தியா பூராவிலும் மிகப்பெரிய அளவில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதனால் மேலும் மேலும் விவசாய உற்பத்தி குறையும் அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவசாய உற்பத்திக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டுகிறது என்றால் இதை நம்பியிருக்கிற ஆலைத் தொழிலும் பாதிக்கும். அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அரிசி, சிறுதானியங்கள் போன்ற உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி குறைந்தால் அதனால் இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பகுதி மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். தமிழ்நாட்டுக்கும் பெரும் நெருக்கடி அதனால் ஏற்படும். அதைத் தடுக்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்தத் துறை உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். உரிய கவனம் செலுத்தி, சரிந்து வருகின்ற உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, சரிவை சரி செய்வதற்கு சிறந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாமும் அதைப் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட வறட்சி நேரத்தில், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கூடியவர்கள். கடுமையான நெருக்கடியில் சிக்கி இருக்கும்போது 1972-க்கு முன்னால் இருந்து வாங்கிய கடனை எல்லாம் இப்போது செலுத்த வேண்டுமென்று வலிபுறுத்துகிறார்கள். 1972-லிருந்தே பல்வேறு காரணங்களால் கடனை சரியாகக் கட்ட முடியவில்லை. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து இந்த நேரத்தில் உடனடியாகக் கட்டச் சொன்னால் எப்படி முடியும்? இதைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். கெடுபிடி நடவடிக்கை; ஐபிதி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு இடங்களில். கஷ்டநிலையில் இருக்கும் விவசாயிகளிடம் ஐபிதி நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் மேலும் மேலும் உற்பத்தி குறைவதற்குத்தான் வழி ஏற்படும். அதனால் இந்த நாட்டுக்கு கடுமையான பாதகம் ஏற்படும் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

இன்றைக்கு அரசு பல சலுகைகளை அறிவித்து இருக்கிறது. இருந்தாலும் அந்த சலுகைகளின் பலன்கள் அந்த விவசாயிகளுக்கு சிறந்தமுறையிலே கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும். 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சலுகை என்று சொன்னால், மதுரை, திருநெல்வேலி, தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் புன்செய் காட்டில் இருக்கிற 5 ஏக்கர் நிலம் தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற 5 ஏக்கர் நன்செய் நிலத்திற்கு சமமாகாது. ஆகையால் 5 ஏக்கர் என்று சொல்லும் போது, அதை 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று அறிவிக்க வேண்டும்; 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களுக்கு முழுமையான கடன் ரத்துச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் கடந்த காலத்தில் சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் கடனைக் கட்டாமல் இருந்தவர்களுக்கு அந்த சலுகை கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் ஒழுங்காக கடனைத் திருப்பிக் கட்டியவர்களுக்கு, வட்டிக்குமேல் வட்டி, அபராத வட்டி எல்லாம் சேர்த்து கட்டியவர்களுக்கு, தகவ்ளுடைய உடைமைகளை அடமானம் வைத்து கடனைக் கட்டியவர்களுக்கு அந்த சலுகை கிடைக்கவில்லை. அதைப் பற்றி இங்கே இப்போது பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றாலும், கடனை கட்டியவர்களுக்கும் அரசாங்கம் அறிவித்த சலுகை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் எல்லா வட்டிகளையும் ரத்து செய்து பல ஆண்டு தவணையில் கடன் பக்கியச் செலுத்த ஏற்பாடு செய்து உதவி செய்தால்தான் விவசாயம் சரியாக, சீராக நடக்கும்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அடிக்கடி அரசு பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் ஒரு விவசாய குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-50]

அதேமாதிரியாக நம்முடைய மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே விவசாய நலக்குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு மேலாக நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் முன்னாள் தலைவராக இருந்த திரு. முனுஆதி அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் குழுக்கள் எல்லாம் இதுசம்மந்தமாக ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே கூட்டுறவுக் கடன்களை எப்படி வசூல் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றியும், இப்போது வசூல் செய்ய இயலுமா என்பது பற்றியும் மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூலிப்பது போன்று அதாவது 1 ப்ளஸ் 1 என்ற முறையிலே பழைய பாக்கியில் ஒரு மாதக் கட்டணத்தை நடப்பு மாதக் கட்டணத்தோடு வசூலிக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுத்தி இருப்பது போன்று இந்த கூட்டுறவுக் கடன்களையும் மொத்தமாக வசூலிக்காமல் பகுதி பகுதியாக வசூலிக்க முடியுமா என்றெல்லாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். வட்டியைத் தள்ளலாமா, அபராத வட்டியைத் தள்ளலாமா, அல்லது அசலைத் தள்ளிவிடவேண்டுமா என்பன போன்றவற்றை எல்லாம் உயர்மட்ட குழு முடிவு செய்கின்ற வரையில் ஜப்தி நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆனம் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பெரிய விவசாயிகளிடமிருந்து கடனை வசூல் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னதாகக் கேட்டேன். ஆனால் பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும், சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலையினை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். நேற்று கூட நான் பழனி தாலுகா, ஓட்டன் சத்திரம் வட்டாரத்திலே இரண்டு மூன்று இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்கே பத்து ஏக்கர் நிலத்திலே கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் போடப்பட்ட கரும்புகள் எல்லாம் காய்ந்து 10,000 ரூபாய் 15,000 ரூபாய் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் எல்லாம் உடனடியாகக் கடனைக் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படிக் கட்ட முடியும்? அவர்களிடம் கட்டுவதற்கு கையிலே காசு கிடையாது. ஆகவே உயர்மட்டக் குழு இதுபோன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் தேரிலே சென்று அவர்களிடம் எந்த முறையிலே வசூல் செய்வது

1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

அவர்களுக்கு துன்பம் இல்லாத வகையிலே நிவாரணம் அளிப்பது, எப்படி வசூல் செய்வது, எத்தனை ஆண்டுகளில் என்பன போன்றவற்றைக் கண்டறிந்து முடிவுக்கு வரவேண்டும். வறட்சியால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே அரசால் பல முறை ஒத்திவைக்கப்பட்டு வந்த கடன்களை எல்லாம் மொத்தமாகக் கட்டவேண்டும் என்றால் அவர்களால் எப்படிக் கட்ட முடியும்? அதுவும் அந்தக் கடன்களை ஜூன் மாதத்திற்குள் கட்டவேண்டும் என்று உத்தரவுகளைப் போட்டிருப்பது சரியா? ஆகவே இந்த உயர் மட்டக் குழு அந்தக் கடன்களை எப்படி வசூல் செய்வது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு முடிவு சொல்கின்ற வரையில் எல்லாக் கடன்களையும், இப்பதி போன்ற நடவடிக்கைகளையும் அரசு நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பொறியியல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள் போன்றவற்றின் எண்ணிக்கை நம்முடைய மாநிலத்திலே மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அது போதாது. இன்றைய தினம் அங்கே விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் உழவு மாடுகள் போன்றவற்றை வைத்து உழ முடியவில்லை. சிறு சிறு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் டிராக்டர் வைத்துதான் உழவேண்டும் என்றால் அவர்கள் தனியாரிடத்திலே இருந்துதான் டிராக்டர் வாடகைக்கு வாங்கவேண்டி இருக்கின்றது. அதற்கு அவர்கள் 75 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு கேட்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தின் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் இருக்கின்ற டிராக்டர்கள் எல்லாம் பழுதடைந்து உபயோகமற்ற நிலையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக அவற்றை எல்லாம் பழுது பார்த்து குறைந்த கட்டணத்தில் விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்கு விடுகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, விவசாயப் பொறியியல் துறையிடம் அதிகமான டிராக்டர்களை வாங்கி கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு அவற்றை முறையாகக் குறைந்த வாடகைக்கு விட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து நிலச் சீர்திருத்தம், மண்வளப் பாதுகாப்பு மற்றும் இதர காரியங்களைச் செய்வதற்கு எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் கருவிகள் மிகமிகக் குறைவு. அந்தக் கருவிகளுக்காக மனுப்போட்டு விவசாயிகள் கேட்டால் அவை கிடைப்பதற்கு வருடக்கணக்கில் ஆகின்றன. இன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பின்படி நம்மிடத்தில் 148 புல்டோசர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் அவைகளுக்கெல்லாம் வயது ஆகிவிட்ட காரணத்தால் அவை வேலைக்கு உதவாத நிலையில் இருக்கின்றன. இப்போது புதிதாக 5 வாங்குவதற்கு திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. அதிகமாக வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

அடுத்து இன்றைக்கு சிறு சிறு விவசாயிகளால் அதாவது 3, 4 ஏக்கர் வைத்து விவசாயம் செய்கின்றவர்களால் கிணறு வெட்ட முடியாது. சாதாரணமாகக் கிணறு வெட்டவேண்டும் என்றால் 20,000 ரூபாய் தேவை. ஆகவே அரசாங்கமே சிறிய பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுத்து அதிகமான நிலப்பரப்புக்கு நீர் பாய்ச்சக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்து தண்ணீர் தீர்வையை வசூல் செய்து கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்குரிய வகையிலே அவற்றிற்குத் தேவையான கருவிகளை அரசு வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து வேறு எந்த மாநிலங்களையும் விட நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் விசேஷமானது. வேறு மாநிலங்களில் பாசன வசதியைப் பொறுத்த வகையில் சீரான நல்ல இயற்கை வசதிகள் உள்ள மாநிலங்களாக இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கிணறு மூலமாகப் பாசனம் பெறக் கூடிய வாய்ப்புத்தான் அதிகம். 8½ இலட்சம் பம்ப் செட், 2 இலட்சம் ஆயில் எஞ்சின் மற்றும் 12 இலட்சம் கிணறுகள் ஆகியவற்றின் மூலமாகத்தான் நம்முடைய விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 25 இலட்சம் ஏக்கர்களுக்குக் குறையாமல் கிணற்றுப் பாசனத்தினை நம்பித் தான் நம்முடைய விவசாயம் நடக்கின்றது. இந்த நிலைமையினை வைத்துக்கொண்டே நம்முடைய விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறக்கூடிய வகையிலே உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நமக்கு பிரதானமான பாசனவசதி கிணற்றுப் பாசனம் தான். இதை வைத்துத்தான் இவர்கள் தங்களது கடுமையான உழைப்பையும் பயன்படுத்தி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே ஒவ்வொரு விவசாயியும் 20,000, 30,000 செலவு செய்து, அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறும் கடன் பற்றாமல் மேற்கொண்டு வெளியிடங்களிலேயிருந்தெல்லாம் கடன் வாங்கி கிணறுகள் வெட்டி கிணற்றுப் பாசனம் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்வதில் நாம் மிக விசேஷமான அக்கறையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல மின்சாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பல இடங்களிலிருந்தும் குறைபாடுகள் வருகின்றன. போகிற இடங்களிலே எல்லாம் அதைப்பற்றித்தான் புகார்கள் சொல்கிறார்கள். இரவு நேரங்களிலே மின்சாரம் தருகிறார்கள். தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இரவு நேரத்திலே மின்சார சப்ளை விடுவதினால், கரும்பு தோட்டத்

1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிவதில்லை. ஏனென்றால் அங்கே பாம்புகள் இருக்கும். பாட்டரிகளின் உதவிகள் வேவை, அதே போல சோளம் போன்ற பயிர்களுக்கும், பருத்தி போன்ற பயிர்களுக்கும் இரவிலே தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாது. ஆகவே, பகல் நேரங்களில் ஒரு 6 மணி நேரத்திற்கு குறையாமல், விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டு பெற்றுத் தரவேண்டும். இரு துறைகளும் தனித் தனி அமைச்சர்களின் பொறுப்பில் இருப்பதால் விவசாயத் துறை அமைச்சர், மின்துறை அமைச்சரிடம் கேட்டு பெற்றுத் தர வேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டுமானால், இரவிலே மின்சாரம் கொடுக்கலாம். அல்லது ஜெனரேட்டர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே, பகல் நேரங்களிலே 6 மணி நேரம் இரு பகுதிகளாக பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் 6 மணி நேரம் காலை, மாலை என பிரித்து மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை என்ற பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு நம் முடைய மாநிலத்திலே பல இடங்களிலே விற்பனைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்த கமிட்டிகளுக்கு, நாடு பூராவும் சரியான விலையை நிர்ணயம் செய்யக் கூடிய அளவிற்கு அதிகாரம் கிடையாது. பொருள்களை வாங்கி விற்று, கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் போன்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட முன்பு, மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலோ, அல்லது வேறு எங்கோ இருப்பதைப்போன்ற ஒன்றை அதாவது ஸ்டேட் காட்டன் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன் மாதிரி ஒரு கார்ப்பொரேஷன் அமைத்து, பருத்தி விளை பொருள்களையும், எண்ணெய் வித்துப் பொருள்களையும் வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வதாக அல்லது செய்ய விருப்பதாக ஒன்றை சொல்லி வந்தார்கள். அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதேபோல இப்படி இடைத்தட்டிலே உள்ள வர்த்தக சூதாடிகள் கொள்ளை அடிக்கிற நிலைமையை போக்கி விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையை கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டாவது இதற்கான ஒரு நல்ல முறையை கொண்டு வரக்கூடிய ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

அடுத்தபடியாக ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித்திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இந்தத் திட்டம் செயல்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்திற்காக ஆகக் கூடிய செலவிலே 50 சதவீதம் மத்திய சர்க்காரும், 50 சதவீதம் மாநில சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நல்ல திட்டமானது, சாதாரண சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படும் அளவில், அவர்கள் வாங்கக் கூடிய முக்கியமான சில பொருள்களுக்கு, மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது சற்று பெரிய விவசாயியாக, 5 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நாலில் ஒரு பங்கு மானியமாகக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு—அதாவது அவர்கள் வாங்கும் முக்கியப் பொருள்களுக்கு, விவசாய சம்பந்தமான முக்கியப் பொருள்களுக்கு—மானியம் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் இந்தத் திட்டம் இருந்தாலும் கூட, இந்தத் திட்டம் சரியாக செயல்படுவது இல்லை. ஏனென்றால் மானிய உதவியை கொடுப்பதற்கு பிராஜக்ட் ஆபீசர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்படி பல சிக்கல்கள். இதன் காரணமாக, காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டிய மானியம் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியுள்ள அந்த பணத்தை இப்படி காலா காலத்தில் செலவழிக்க முடியாமல், அடுத்த ஆண்டில் அந்தத் தொகையை சரண்டர் பண்ணக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கூறிக் கொள்வதோடு, இன்றைக்கு நான் தலைவராக இருக்கும் ஒரு சொசைட்டிக்கு கூட 30,000 ரூபாய் மானியம் ஓராண்டாக வரவேண்டியிருக்கிறது. செய்ய வேண்டியது எல்லாம் செய்தாகி விட்டது. ஆடுகள் வாங்கி விட்டார்கள். மாடுகள் வாங்கி விட்டார்கள். மானியத்திற்காக மனு கொடுக்கப்பட்டும் கூட, இன்று வரையில் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது மாதிரி ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் சிறு விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய உதவிகள் காலா காலத்தில் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக சிறு விவசாயிகளைக் கொண்ட கமிட்டிகளை ஆங்காங்கே மாவட்ட அளவிலே அமைத்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி கவர்னர் உரையிலே கூட நிலங்களை தரிசு போட்டால், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். எந்த விவசாயியும் நிலத்தை வேண்டுமென்றே தரிசு போட மாட்டான். பல இடங்களை விவசாயம் செய்ய முடியாத வகையில் அப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? அவர்கள் ஏதாவது

1981. ஏப்ரல் 20]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

பயிர் செய்தால் ஏதாவது வருமானம் வருகிறதா? என்ற முறையில், சில இடங்களில் சவுக்கு போன்ற மரங்களைப் பயிரிடுகிறார்கள். விறகுக்காவது ஆகுமே-நஷ்டம் ஏற்படாமலாவது இருக்குமே என்று அப்படி போடுகிறார்கள். ஆகவே, வீட்டுக்கு ஒரு நப்ருக்கு ஒரு மரம் நட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற இந்தக் காலத்தில், இந்தச் சவுக்கு மரங்களை போட்டிருப்பவர்களை, தரிசாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி தடுக்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய உற்சாகத்தை ஊட்டி, எந்த மகசூலை செய்தால் லாபகரமாக இருக்குமோ அதை செய்து கொள்ள அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்தபடியாக, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி இதற்கு முன்னால் பல தடவை இங்கே எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இப்போது சொல்லப்படவில்லையே ஏன்?

நம்முடைய அரசாங்கத்தினால் நடத்தக்கூடிய விவசாயப் பண்ணைகளில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு வழங்குவதால் நாம் முன் உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்குண்டான நியாயமான கூலி கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி, உரிமைகள் கொடுக்கப்படாமல் இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அரசுப் பழப்பண்ணையில் 150 பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள செங்கம் விவசாயப் பண்ணையில், அதேபோல் கோவில்பட்டியில் உள்ள விவசாயப் பண்ணையில் வேலை பார்க்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்காத ஒரு நிலை; வேலைநீக்கம். ஆகவே ஒரு முன் உதாரணமாக இருந்து அரசுத் துறையில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இன்று நீலகிரியில் உருளைக்கிழங்கு பயிருக்கு மோசமான பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையாவது காக்க வேண்டிய உதவியைச் செய்யவேண்டும். அதேபோல் கோவை மாவட்டத்தில் நிலக்கடலைபயிருக்கு அதிகமாக பூச்சி விழுகிறது. இன்று வேளாண்மைக்காக 66 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டும். பூச்சி விழுவதையும் முழுமையாகத் தடுக்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு அரசாங்கமே

[1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

தனது பொறுப்பில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கடலைக்கு ஏற்படுகிற நோயினைத் தடுக்க ஏரியல் ஸ்பேரியிங் மூலம் மருந்துகள் தெளித்து நோயைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டு வரவேண்டும் அடுத்து ஆளும்கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வறட்சி நேரத்தில் கெடுபிடி செய்வதை ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை உடனடியாக நிறுத்தி உயர்மட்டக் குழு கூடி கடன் சம்பந்தமாக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். முடிவு எடுத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பெரிய விவசாயிகளின் கடன்களை தவணை முறையில் திரும்பப்பெற்றுசிறிய விவசாயிகள் கடன்கள் பூராவையும் ரத்துசெய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாய உற்பத்தி பெருகும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. தா. வீராசாமி : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை எண்கள் 20, 48 இவற்றின்கீழ் ரூ. 69,02,14,000 கோரப்பட்டுள்ளது. இம்மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனக்கு பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்துள்ள தங்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உழவர் உலகத்தார்க்கு அச்சாணி என்று கூறுவார்கள். அப்படிப்பட்ட வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற வேளாண் பெருங்குடி மக்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் திட்டங்கள் தீட்டி நல்லமுறையில் ஒரு திட்டத்தை இந்த மன்றத்தின் முன் அளித்திருப்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களும் இந்த அரசின் வேளாண்மை கொள்கையையும் திட்டங்களையும் பல் வேறு விதமாக பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மரியாதைக்குரிய நண்பர் திருவேங்கடம் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் பசுமைப்புரட்சி இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை இங்கே தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பு ஏற்பதற்கு முன், பட்டினி, பசி, வறுமை நிறைய இருந்தது என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்குப் பிறகு பசி, பட்டினி தாண்டவமாடியது என்பதை உறுப்பினர்கள்

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. தா. விராசாமி]

மறுக்கமாட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அண்ணா அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பசுமைப்புரட்சியை நாட்டில் முனைப்பாக நடைமுறைப்படுத்தி, சென்ற ஆண்டு தமிழகத்திலிருந்து 50,000 டன் அரிசி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிற அளவிற்கு தமிழ்நாட்டை தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக, உபரி மாநிலமாக ஆக்கிய பெருமை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு உண்டு என்பதைக் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், இந்த ஆண்டு 1981-82ஆம் ஆண்டில் 91 இலட்சம் டன் அளவிற்கு உணவு உற்பத்தி பெருகும் வகையில் திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு மேலாக 22 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற திட்டத்தையும், பருத்தி 4.8 லட்சம் பேல் உற்பத்தி செய்கிற திட்டத்தையும், இன்று நாட்டுக்கு தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னும்போது உள்ளபடியே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் இத்துறையின் பொறுப்பேற்றிருக்கிற வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இதுவரை இல்லாத ஒரு புதிய திட்டத்தை பயிற்சி மற்றும் தொடர்பு வழி திட்டம் என்பது இந்த நாட்டிலே நடைபெற இருக்கின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் பயனாக, இன்று வேளாண்மை பெருங்குடி மக்கள் வேளாண்மைத் தொழிலிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இன்று 800 முதல் 1,000 விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குடும்பங்களை ஒரு உதவி விவசாய அலுவலர் சந்திக்க முடியும். விரிவாக்கப் பணியாளர்கள் தங்களது தொடர்ந்த, முறையான பயிற்சி முறை மூலமாகவும் திட்டமிட பெற்ற தொடர்பு வழி மூலமாகவும் செய்கின்ற இந்தத் திட்டம் நாட்டிலே 1-7-1981 முதல் நடைபெற இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே, இன்று ஒவ்வொரு வட்டங்களிலும் ஒரு வேளாண்மை உதவி இயக்குநர் நியமித்து, வேளாண்மை சீரும் சிறப்புமாக இந்த நாட்டிலே நடைபெறுவதற்கு இங்கே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கும் மேலாக, தமிழ்நாடு வேளாண்மை பொறியியல் பணிக் கூட்டுறவு இணையம், தமிழ்நாடு வேளாண் தொழில்கள் கழகம், தமிழ்நாடு அரசு பண்ணைகள் கழகம் போன்ற கழகங்கள் இன்று தமிழ்நாட்டிலே வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நல்லமுறையில் பணியாற்ற இருப்பதற்காக, இந்தக் கழகங்களுக்கும், இந்தத் துறைக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. த. வீராசாமி]

இங்கே பேசியவர்கள்: இன்று இந்த அரசு எப்படியெல்லாம் வேளாண்மையை வளர்ப்பதற்காக, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு காரியங்கள் செய்து வருகின்றது என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தேர்தல் காலத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே, தமிழகத்திலே உயர்மட்டக் குழுவை நியமித்து, மற்றத் தொழில்களிலே ஈடுபடுபவர்கள் வளர்ந்து வருகின்ற இந்த நேரத்திலே, வேளாண்மை தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் அதைப்போல்வாழ வேண்டுமென்பதற்காக, அதைக் கண்டறிவதற்காக, அவர்கள் குறைகளைப் போக்குவதற்காக, இன்னல்களைத் துடைப்பதற்காக இன்றையதினம் உயர்மட்டக் குழுவை அமைத்து, அதற்கான காரண காரியங்களை அறிந்து, விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு 'ரெமுனரேடிவ் பிரைஸ்' அதாவது வர்ப்புக்கான விலை பெறுவதற்காக இந்தக் குழுவை அமைத்திருப்பதற்காக நான் இந்த நேரத்திலே இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று இந்த அரசு கூட்டுறவுத் துறையிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகளை அளித்து, கோடிக்கணக்கான ரூபாயை இந்த அரசு அளித்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே, தமிழக அரசைப்பொறுத்தவரை, மின்சாரத் துறையாக இருந்தாலும், கூட்டுறவுத் துறையாக இருந்தாலும் அல்லது நிலச்சீர்திருத்தம் செய்கின்ற வகையிலும், நிலங்களை நல்ல முறையிலே செய்தால், உற்பத்தி பெருகும் என்பதற்காக பல நல்ல நீலச்சீர்திருத்த சட்டங்களை இந்த அரசு நிறைவேற்றிக் கொண்டுவருகிறது என்பதை நன்கு அறிவார்கள். அந்த வகையிலே இந்த வேளாண்மைத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அத்தனை பேரும் நல்ல பலனை அடைவார்கள்; அதற்காக இந்த அரசு, இந்த துறை நல்லமுறையிலே சீரும் சிறப்புமாக பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்காக நான் இந்த அரசை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஓடுசில கோரிக்கைகளை இங்கே எடுத்துவைக்க நான் முன் வருகிறேன். இன்று நம்முடைய தமிழகமானது, வேளாண்மைத் துறையில் பருவ மழை பொய்த்து, இயற்கையின் சீற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நன்கு அறிவோம். அந்த வகையிலே, இந்த வேளாண்மைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அந்தந்த நிலமைக்கேற்ப பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்களுடைய நலனைக் காப்பதற்காக, இன்று நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற

1981 ஜூன் 20]

[திரு. த. வீராசு மி]

விவசாயக் கிடங்குகளிலே அதிகமான ஸ்டாக் வாங்கி வைக்கப்படுகின்றது. அதை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்று விதைப் பண்ணைகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து விதைகளை வாங்குகிறார்கள். அப்படி விதைகளை வாங்கும் போது, தரம் பிரித்த பிறகுதான், அதற்கான தொகையை விவசாயிகளுக்கு பட்டுவாடா செய்திறார்கள். அதனால், காலதாமதம் ஆகிறது. எனவே, இங்கே இருக்கும் உதவி விவசாய அலுவலர்கள், நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து விதைகளை வாங்கியவுடனேயே, அந்த விதைகளுக்கான தொகையைப் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும், அதற்குப் பிறகு தரம் பிரிக்கின்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10.]

அதற்கு பிறகு இங்கே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தாவர இயல் பேராசிரியர் டாக்டர் சிங் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இசையினால் தாவரங்கள் வளர்கிறது; இசையினால் உற்பத்தி பெருகிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சொன்ன கருத்தினை தடைமுறையிலே நாட்டில் வேளாண்மைத் துறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் வயல்வெளிகளில் வாணொலிப் பெட்டிகளை அமைத்து இசையைப் பரப்பி, நெல் பயிர், வாழை, கரும்பு போன்ற பயிர்களை வளரச் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றை குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தை தென்னாட்டின் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்வார்கள். அங்கே அறுவடையின் சமயத்தில் வடகிழக்கு பருவ மழை வந்து விடுகிறது. இதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் சிரமப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் களங்கள் கட்டப்படுகின்றன. கட்டப்படுகின்ற களங்கள் பெரிய அளவில் அமையவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உபரிநிதியிலிருந்து பணத்தை பெரிய அளவிலே வழங்கி அங்கே இருக்கிற வேளாண்மைப் பெருங்குடிமக்கள் பயன்படுத்துகிற அளவிலே பெரிய களங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. த. வீராசாமி]

மேலும் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நெடுஞ்சாலைகளில் பஸ்ஸோ, லாரியோ, கார்களோ செல்ல முடியாத அளவிற்கு விவசாய மக்கள் சாலைகளை ஆக்கிரமித்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறுக்கே வைக்கோல் போரை போட்டு விடுகிறார்கள். போக்கு வரத்திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நெடுஞ்சாலைப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற புறம் போக்கு நிலங்களை எடுத்து பெரிய களங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தி செய்கிற அவர்களின் விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இன்று மாநிலங்கள் மாற்றான் தாய் பிள்ளைகள் போல நடத்தப்படுகின்ற நேரத்திலே ஒன்றைப்பணிவோடு குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு எங்கோ இருக்கிறவர்கள், நெல்லைப் பயிரிடாதவர்கள், நெல் என்பதையே தெரியாதவர்கள், விலை நிர்ணயம் செய்கின்ற பொறுப்பிலே இருக்கிற ஒரு அவல நிலை இன்று நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நெல்லை உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள், வேளாண்மைத் துறையிலே வல்லுநர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள், அந்தத் துறையிலே உள்ள சிரமங்களை அறிந்தவர்கள் தான் அந்தக் குழுக்களிலே இடம் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசிடத்தில் வலியுறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலாக நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை வியாபாரத்திற்காக சந்தைக்கு நெடுந் தூரம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலே, “அக்கிரகஸர்ஸ் மார்க்கெட்” என்று சொல்லக்கூடிய விவசாய விற்பனைக்கூடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விற்பனைக் கூடங்களிலே நல்ல விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமையில்]

தஞ்சை மாவட்டம் தென்னாட்டினுடைய நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்வார்கள். இன்று தமிழகத்தைக் காக்கின்ற பொறுப்பு, தமிழகத்திற்கு உணவளிக்கின்ற பொறுப்பு, தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்கு அறிவோம். வேளாண்மையையே நம்பியிருக்கிற மாவட்டத்தில் ஒரு வேளாண்மைக் கல்லூரியை அமைக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. த. வீராசாமி]

வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டு கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் அல்ல. அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் வேளாண்மையை நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேளாண்மைத் தொழில் நுட்பங்களை தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றுச் சொன்னால், வேளாண்மையிலே இருக்கிற உயர்மட்ட அதிகாரிகளுடன், ஸ்தல பணியாளர்களுடன் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை நன்கு தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுச் சொன்னால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு வேளாண்மைக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். எனவே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மைக் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறபோது நான் இரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் தொட்டுவிட்டு விட்டார்கள். பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வரப்பட்டு அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இயற்கையின் சீற்றத்தினால் பாதிக்கப்படுகிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த நல்லெண்ண அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற இழப்பை முழுமையாக ஈடுகட்ட முடியாது என்பதை உணர்ந்திருக்கிறது. எனவே, பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்றுதான் விவசாயிகளுக்கு அன்றாறு ஏற்படுகின்ற இழப்பை முழுவதுமாக ஈடுகட்டுவதாக அமைய முடியும் என்பதால் அதைக் கருத்திலே கொண்டு பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த அரசை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை விளை பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வது பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. விளைபொருட்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்து விட்டதாலேயே விவசாயப் பெருங்குடும்பங்களுக்கு அது நன்மை செய்துவிடாது. இங்கேமத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையை அதிகப்படுத்த முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்று பெருமையுடன் பேசிக் கொள்ளலாம். விலையை அதிகமாக உயர்த்திவிடுவதால் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் வந்து விடாது. இங்கே அரசு நிர்ணயித்த விலையிலே அரசுப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற நிறுவனங்கள் விளைபொருட்களை வாங்குவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக அறுவடைக் காலங்களிலே விளைபொருட்களுக்கான விலையை அரசு நிர்ணயம் செய்ததற்குப்

[1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

பிறகு விளைபொருட்களைக் கொண்டு வருகின்ற விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குவதற்கு அரசுப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற நிறுவனங்கள் தயக்கம் காட்டுகிறகாரணத்தினாலே வெளியிலே மார்க்கெட்டிலே இருக்கின்ற கீழான விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலைமைக்கு விவசாயிகள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு நிர்ணயித்த விலைக்கு வாங்குவதற்கு அரசுப் பொறுப்பிலே உள்ள நிறுவனங்கள் தயாராக இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வெளி மார்க்கெட்டிலே கொண்டுபோய் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு நிர்ணயித்த விலையிலே விவசாயிகள் விற்க முன்வருகிற போது அரசுப் பொறுப்பிலே உள்ள நிறுவனங்கள் அதை வாங்குவதற்கு முன் வர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் துயர் துடைப்பதற்காக, உயர்மட்டக் கமிஷன் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கமிஷனில் 9 அமைப்புகள்தான் இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்று செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த, ஏனைய அமைப்புகளும் அந்தக் குழுவிலே இடம்பெறக் கூடிய முறையிலே, எல்லா அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அதிலே இடம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாய யூனிவர்சிடியைக் கொண்டு வருகிற போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அதை நிறுவுவது வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள பத்மநாபபுரத்திலே அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான 98 ஏக்கர் நிலம்—பலர் குடியேற்றம் செய்திருந்தார்கள், அதை அரசு அகற்றி திரும்பப் பெற்றிருக்கிறது—அரசாங்கத்தின் கையிலே வந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் அங்கே அந்த இடத்தை ஹார்டிகல் சருக்காக கொடுத்திருப்பதாகச் செய்திகள். ஆகவே, அங்கே விவசாய யூனிவர்சிட்டி அல்லது அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கே அதை ஏற்படுத்துவதற்கான நிலைமைகளை ஆராய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் முடிக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

*திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பண்டியன்: மாண்புமிகு சட்டபேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத்துறை பானியக்கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்புக்கொடுத்தமைக்காக யூனிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, காந்தி-காமராஜ்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண ப. ஸ்ரீயன்]

தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். விவசாயம் ஒரு நாட்டின் முதுகெலும்பு என்றால் அது மிகையாகாது. தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பலவகையான சட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன; ஆனால், விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அத்தகைய சட்டங்கள் இன்றைய தினம் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவதற்காகப் பல சங்கங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியுள்ள சில நியாயமான கோரிக்கைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகிறேன். மேலும், சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளின் சில கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட கடன்களின் பலன் பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறது என்றும், சிறிய விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கடன் தள்ளுபடியின் நன்மைகள் கிட்டவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. அதைப்போல, கூட்டுறவு விவசாயக் கடன் சங்கங்களில் வசதி படைத்தவர்களுக்கு ஒரு சலுகையும், வசதியில்லாதவர்களுக்கு ஒரு சலுகையும் என்ற நிலைமையிருக்கிறது. இவையெல்லாம் களையப்பட வேண்டிய குறைகள்—களையப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நிச்சயமாகக் களைவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் அமைச்சர் மட்டுமல்ல; கம்பன் காவியத்தைக் கூவப்படப் பேசுகின்ற ஆற்றல் மிக்க பேச்சாளரும் கூட. கம்பன், தசரத மன்னனின் அமைச்சர்கள் எப்படிச் செயல்படுகிறார்கள், என்று சொல்லும் பொழுது “தம்முயிர்க்குறுதி எண்ணார்தலைமகள் வெகுண்டபோதும், வெம்மையைத் தாங்கி நின்று நீதி விடாது நின்று உரைக்கும் வீரர்” என்று சொல்கிறார்கள் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் நீதிவிடாது நின்று உரைக்கும் வீரராக இருக்கிறார் என்பதை அண்மைக் கால நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து கண்டு கொண்டு வருகிறோம். எனவே, இந்தக் காரியங்களை அவர்கள் நிச்சயமாகச் செய்வார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

வேளாண்மைத் துறையிலுள்ள தோட்டக் கலைத் துறை 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் தொடங்கப்பட்டது. இந்தக் குறுகிய காலத்தில் இத்துறை நல்ல பணி செய்துள்ளது. 1979-80 இல் 40 திட்டங்களே அமல் செய்யப்பட்டன. 1980-81 இல் 65 திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன. 1981-82 இல் 80 திட்டங்கள் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பெரிய பழப்பண்ணை நிறுவப்

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பர்ண்டியல்]

பட்டுள்ளது. 1980-81 இல் உதகமண்டலத்தில் ஒரு மலர்க் காட்சியும், குன்னூரில் பழக் காட்சியும் இத்துறையால் முதன் முறையாக நடத்தப்பட்டு சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு வருமானம் கிடைத்துள்ளது. இவைகள் பாராட்டுக்கு உரியவைகள். இத்துறை இன்னும் சிறப்புறப் பணியாற்ற சில யோசனைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்சமயம் மலைப்பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டம் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் சுமார் 62 இலட்சம் ரூபாயில் செயல்பட்டு வருகிறது. இது போன்ற மலைப்பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மற்ற மலைப்பிரதேசங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி, இராஜபாளையம், ஜவ்வாது மலைப் பிரதேசங்களில் நடத்தப்படலாம். தோட்டக்கலைத் துறையினர் மிளகாய், வெங்காயம், மஞ்சள் போன்ற பயிர்களின் அபிவிருத்திக் காகத் தனித் திட்டங்கள் போட வேண்டும்.

தோட்டக் கலைப் பயிர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பூச்சித் தடுப்பு முறைகளுக்கான தனித் திட்டம் போடுதல் மிகவும் நல்லது. பயிர்ப் பாதுகாப்பு அணி (மிளான்ட் ப்ரொடக்ஷன் ஸ்குவாட்) தோட்டக்கலைப் பயிர்களுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னைக்கு வேண்டிய அலங்காரச் செடிகள் உற்பத்திச் செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு நாற்றுப் பண்ணை சென்னையிலே அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பழச் செடிகள், அலங்காரச் செடிகள் மற்றும் நாற்றுகள் விற்பனை செய்ய ஒரு பெரிய விற்பனைக் கூடம் அமைக்க வேண்டும்.

தோட்டக் கலைத் துறையின் பணிகளை நன்கு செயல்படுத்த ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் தோட்டக்கலை அலுவலர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும்.

அதேபோன்று, தோட்டக் கலை இயக்குநர் அலுவலகம் தர்மபுரியிலே இருக்கிறது. அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க விரும்புவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம் என்பதோடு அங்கே தர்மபுரியில் இருந்து ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் இங்கே சென்னைக்கு வரவேண்டியதாக இருப்பதால் அதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதை அரசு ஆராய முயல வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையிலே பல சங்கங்கள் இருந்தாலும்கூட, சிறு சிறு சங்கங்களாக அவர்கள் இயங்கி வந்தாலும்கூட அவர்களுடைய சிறு குறைகளை நாம் நிவர்த்தி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பூண்டியன்]

பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். ஏதப்பட்ட ரூபாய்களைக் கடனாக வாங்கி வாழைகள் பயிரிட்டு அதன் பலன் கைக்குக் கிடைக்கின்ற நேரத்திலே சூறாவளிக் காற்று வந்து அந்த வாழைகளையெல்லாம் நசுமர்க்குகின்ற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கிறோம். அண்மையிலே எனது ஊரான கடிப்பாவுரில் ஒரு வாழைத் தோட்டம், கிட்டத்தட்ட 8,000 வர்ழைகள் குறைக்காற்றால் நாசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தடுப்பதற்கு விவசாயிகள் பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம் விவசாயிகளுக்கு அவசியம் தேவை என்பதை உணர்ந்து அந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, மாணவரரியாக, வாணம் பார்த்த பூமியாக 75 சதவீதம் நிலம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அரசே தன் சொந்தபோறுப்பில் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முயல் வேண்டும். இன்று விவசாயிகள் சில சங்கங்கள் வைத்திருந்தாலும், அவர்கள் எளியவர்கள். எனவே அவர்களை அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது.

ஏனென்றால், ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் எளியவர்களை எப்போதுமே அலட்சியம் செய்யக் கூடாது என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகின்ற முறையிலே சொல்லிக் கொள்வேன். இராமாயணத்தில், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில், அரசியல் படலத்தில், சுகர்வனுக்கு அரசு நெறிசளைப்போதிக்கும் இராமன்,

சிறிய ரென்றிகழ்ந்து நோவு
செய்வன, செய்யில் மற்று இந்
நெறி யிகழ்ந்து யரனோர் தீமை
யிளைத்தலால் உணர்ச்சி நீண்டு
குறியது ஆம் மேனி ஆய
கூனியால் குலவு தோளாய்
வெறிமன எய்தி நொய்தின்
வெந்துயர் கடலில் வீழ்ந்தேன்

என்று சொல்வதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைப் பருவத்திலே விளையாட்டுத்தனமாய் கூனியின் முதுகில் மண் உருண்டையை எறிந்ததானது. மாபெரும் துயரக் கடலில் தான் விழுவதற்குக் காரணமாயிற்று என்று இராமன் சுகர்வனுக்கு உபதேசிக்கிறான். ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் எளியவர்களை அலட்சியப் படுத்தக் கூடாது என்பதற்கு, தனது அந்த அனுபவத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, சுகர்வனுக்கு இராமன் அரசியல் நெறி கூறுகிறான். அதைப்போல இந்த அரசு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பரணடியன்]

வேளாண்மை சிறப்பாக இயங்குவதற்காக குளங்களை ஆழப்படுத்த வேண்டும், தூர்ந்து கிடக்கும் கால்வாய்கள் வெட்டப்பட வேண்டும். அரசு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு தானிருக்கிறது என்றாலுங்கூட, தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் சரியாக நடைபெறுகின்றதா, துரிதமாக வேலை செய்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

ஆறு கண்ட இடங்களில் எல்லாம் அணைகள் கட்டியவர் பெருந்தலைவர் காமராஜர். தூர்ந்து போன கால்வாய்களை எல்லாம் வெட்டியது இந்த அரசுதான் என்று மக்கள் சொல்கின்ற வகையிலே இந்த ஆட்சி அமைய வேண்டுமென்று கூறி, மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. நா. சுந்தரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற வேளாண்மைத் துறை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையின் மீது, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தான் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 1980-81 ஆம் ஆண்டு விவசாயத் திற்காக, மத்திய, மாநில திட்டங்களுக்காக, ரூபாய் 925 கோடியும், 1981-82-ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 1,047 கோடியும் இன்றைக்கு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, பெரிய நடுத்தர நீர்ப் பாசன வசதிக்காக, 1981 ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 1,213 கோடியும், 1981-82-ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 1,408 கோடியும் இன்றைக்கு ஒதுக்கீடு செய்து, பாரத நாடு பூராவும் விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற சீரிய தொன்சையின் அடிப்படையிலே, இலட்சிய நோக்கத்தோடு, ஒரு புதிய, புரட்சிகரமான திட்டங்களை அருமை தலைவி இந்திரா காந்தி அவர்கள் தலைமையிலான அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற முனைப்போடு, இந்தத் திட்டங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் பெருமையோடு இந்த மன்றத்திலே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, மத்திய அரசாங்கத்தை நல்ல வேளையாக, அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு இடங்களிலே, பல்வேறு வகையாகக் குறைகள் சொன்னாலும், அவருடைய மானியக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடக்கிற நேரத்தில், அவருடைய கோரிக்கைகளிலே எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளோ, அல்லது குறைபாடுகளோ இல்லை என்பது எனக்கு வியப்பை மட்டுமல்ல, மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. காரணம், மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றி வெளியிலே பேசுவது வேறு. உண்மையிலே, மத்திய அரசைப் பாராட்டாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக—
என், உண்மையிலே பாராட்ட வேண்டுமென்றானதிலே

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இருந்தாலும், வெளியிலே சொல்ல முடியாத நிலைமையிலேதான் இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையிலே அதைப்பற்றி எந்தவிதமான குறையும் காணாதது எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

இன்றைக்குப் புதிதாக உலக வங்கியின் மூலமாகப் பயிற்சி மற்றும் தொடர்பு வழித் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம், 1980 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருவதாகவும், அதற்கு ரூபாய் 34.48 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, 70 சதவீதம் உலக வங்கி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இனாமாகக் கொடுப்பதாகவும், மீதமுள்ள 30 சதவீதம் யார் மூலமாக, எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்புகள் அதிலே சொல்லப்படவில்லை யென்றாலும், 30 சதவீதம் மைய அரசாங்கம் கொடுக்கிறதா? அல்லது மாநிலம் ஏற்றுக் கொள்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு புறத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக உலக வங்கி கொடுத்தாலும், அதிலே நடைமுறையிலே பல்வேறு வகையான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. காரணம், அதிலே யார் பயிற்சி பெறுகிறார்களோ, அவர்களிடம் பயிற்சி பெறாத 800-விருந்து 1,000 வரை உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் முழுமையான பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயிற்சியும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால், அதிலே சம்பந்தப்பட்ட எந்த அதிகாரியையாவது கேட்டால், எனக்குத் தெரியாது, நீங்கள் வேறு யாரையாவது கேளுங்கள், அல்லது பயிற்சி பெற்றவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமைகள் ஒருபுறம் இருக்கின்றன.

(மிற்பகல் 12-30)

அதேபோல இன்றைக்கு அந்த இலாகாவில் கிட்டத்தட்ட 6 இலாகாவினுடைய இயக்குநர்களை புதிதாக நியமனம் செய்து இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு உங்களுடைய அரசாங்கத்திலே என்ன காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், மேலதிகாரிகளுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கோடு, கீழே இருப்பவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், இலாகாவில் உள்ள திட்டங்கள் முழுமையாகச் செயல்படுகின்றனவா என்று கவலைப்படாமல், பெரிய அதிகாரிகளுக்குப் பொறுப்புகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு இலாகாக்களை டிசென்ட்ரலைஸ் என்ற முறையிலே—எப்படிச் சாவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் 3, 4, 5 என்று ஐ.ஜி.க்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டு, யாருக்குமே எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ அதேபோல—விவசாய இயக்குநரகத்தைப் பொறுத்து 6 இயக்குநர்களைப் போட்டு,

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் இன்றைக்கு செயல்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. காரணம் அவர்களுக்கு எந்தப் பணி செய்வது என்றே தெரியவில்லை. ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியிடத்திலே சென்று தென்னை மரத்திற்கு என்ன மருந்து வைப்பது, தென்னை மரத்தில் வருகின்ற பூச்சியை எப்படிக் கொல்வது என்று கேட்டால் அவர் எனக்குத் தெரியாது, இது சம்பந்தமாக உள்ள அதிகாரிகளைப் போய் கேளுங்கள் என்று சொல்லி, அவரைக் கேட்டால், அடுத்த வர்களிடம் போய் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு இன்றையதினம் இந்த இலாகா இருக்கின்றது. அதைப்போலத் தான் இன்றைக்குக் கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் சரியாக வாழ வழி காட்ட அதிகாரிகள் தவறிவிட்டார்கள் என்று குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோலத்தான் இன்றைக்குக் நமது அரசாங்கம் பல்வேறு கமிஷன்களைப் போட்டிருக்கிறது. கமிஷன் என்று சொன்னாலே நம்முடைய அரசாங்கத்திலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு அலர்ஜி. கடந்த காலத்தில் மத்திய அரசாங்கம் கமிஷன் போடவில்லை என்று சொன்னால் தமிழ்நாடு தனிநாடாகப் போய்விடும் என்று சொன்னோம். ஆனால் இன்றைக்குக் கமிஷன்கள் போட்டு அதன் மூலமாக ஏதாவது சாதனைச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இல்லை. முதலமைச்சர் தலைமையிலே விவசாய ஆலோசனைக் குழு, விவசாய நலக் குழு, அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே, இன்னொரு குழு, முன்னாள் சபாநாயகராக இருந்தவர்—அன்றைக்கு அமைச்சராக வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவர்—வரமுடியாத காரணத்தால் இன்றைக்கு அமைச்சர் அந்தஸ்தில் அவர் தலைமையில் விவசாயிகள் சம்மந்தமான பிரச்சினைகளை அலசி, ஆராய்ந்து, ஆலோசனை வழங்குவதற்காக நியமனம் செய்திருக்கிறோம். என்ன காரியம் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஏதாவது தேவையான ஆலோசனைகள் வழங்கப் பட்டிருக்கிறதா பிரயோசனமாக ஆலோசனைகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றவா என்று சொன்னால் இதுவரையில் இல்லை. காரணம் முதலமைச்சருக்கு வேலை நிறைய இருக்கின்றது. அமைச்சருக்கு வேறு வேலை இருக்கின்றது. இந்த முன்னாள் சபாநாயகருக்கு ஒரே ஒரு முதல் கூட்டம் நடத்திவிட்டு, இது பூர்வாங்க கூட்டம்தான் என்று சொல்லிவிட்டு போய் விட்டார். ஆனால் கிராமங்களிலே என்ன நடைபெறுகிறது. குறிப்பாக தென்னாற்காடு, வடார்காடு மாவட்டத்தில் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே முன் நின்று கிராமத்திலே விவசாயிகள் என்று ஒரு ஜாதி இருக்கிறதா. அதை ஒழித்தே தீறுவேன் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு காவல் துறையினரின் துணையோடு கிராமங்களுக்குச் சென்று அடித்து நொறுக்கி

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

வீடுகளை ஜப்தி செய்து கதவுகள், நிலைகளைக் கூட பிடுங்கக் கூடிய நிலை இருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப் போனால், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தார். தாலி முதலியவைகளைப் பறிக்கின்ற அவல நிலைதான் இந்த நாட்டில் நடைபெறுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு உங்களாலே முடியவில்லை என்றால், விவசாயிகள் நலன்களைப் பாதுகாக்கிறோம் என்று போட்டிருக்கிறீர்களே கமிஷன்கள், நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற குழுக்கள், அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழிக்கிறீர்களே, உங்கள் மூலம் இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து முடியவில்லை என்று சொன்னால் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்தக் குழுக்கள் எல்லாம் தேவைதானா? சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவனுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே அவனுக்கு உரம் அளித்து, ஏதாவது சப்ஸிடி கொடுங்கள், உரிய நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுக்க வழி செய்யுங்கள். அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்கு சாதாரண கிராம அதிகாரிகள் போதும். ஆனால் இதற்கெல்லாம் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யமாட்டோம். ஆனால் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித், தா, மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. வறட்சி தாண்டவம் ஆடினாலும் பரவாயில்லை, உங்களுக்குக் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் நீ வாங்கிய கடனை திருப்பித் தா என்று சொல்லி அவன் ஏழை விவசாயியா, நடுத்தர விவசாயியா, பணக்கார விவசாயியா என்று வரைப்படுத்தி அவன் ஏழை என்று சொன்னால், இல்லை நீ பணக்கார விவசாயிதான் என்று சொல்லி அவனை மிரட்டி அவனிடம் இருந்து வாங்குகின்ற, அவனிடம் இருந்து பறிக்கின்ற, அவனிடம் இருந்து பிடுங்குகின்ற சூழ்நிலையைத்தான் இன்றைக்குக் கிராமத்திலே இருக்கிறது என்பதை நான் மிக்க வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்திராகாந்தி அவர்கள் 20 அம்சத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த நேரத்தில் குறிப்பாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு, விவசாயக் குடியில் கிராமங்களிலே வேலை பார்க்கின்ற அந்த விவசாயிகளுக்கு நியாயமான கூலி வழங்கப்படவேண்டும் என்பது ஒரு திட்டம். ஆனால் போன 77 ஆம் ஆண்டு அல்லது 80 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். இந்திரா காந்தி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நீங்கள் ஆளுநர் உரையிலே சொன்னீர்கள். இந்திரா காந்தி அவர்கள் கொண்டு வந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். அதை முழுமையாக செயல்படுத்துவோம் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் 20 அம்சத் திட்டத்திலே ஒரு திட்டம்தான் குறைந்த பட்சக் கூலி

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

நிர்ணயம். ஆனால் அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு வழி இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் செய்ய இருக்கிறோம், பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, செயல்படுத்துவதற்கான வழிகளை இதுவரையில் காட்டவில்லை, செயல்படுத்தவும் முடியவில்லை.

மின்சார இணைப்பு கேட்டு மனு செய்கிறவர்கள் 90 நாட்களுக்குள் பம்ப் செட்டுகள் வாங்கி வைக்கவில்லை யென்றால் அவர்களுடைய மனு ரத்து செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மின்சார இணைப்புக்கோரி மனு செய்தவர்கள் பம்ப் செட்டுகள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு எத்தனையோ 90 நாட்கள் கழிந்த பின்பும் இன்றைக்கும் அவர்களுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி வாங்கி வைக்காதவர்களின் மனுக்கள் 90 நாட்கள் கழித்த பின்பு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுடைய ஆட்சியில் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மார்கெட்டிங் கமிட்டி என்ன பணிசெய்கிறது என்று தெரியவில்லை. தற்போது விவசாயமும் இல்லை, வாங்கி விற்கப் பொருளும் இல்லை, இப்படிப்பட்ட நிலையிலும் அந்த மார்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு ஒரு விவசாயி தலைவராக இல்லாமல் ஒரு வியாபாரி தலைவராக இருக்கின்ற காரணத்தால் பல்வேறு தவறுகள் அங்கே நிகழ்கின்றன. ஒரு விவசாயி அதன் தலைவராக இருந்தால், இந்தப் பொருள் உற்பத்தி செய்ய என்ன செலவாகும், எந்த அளவிற்கு விலை வைத்தால் விவசாயிக்கும் லாபம் வரும், மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் நியாயமான விலையில், அந்தப் பொருட்களைக் கிடைக்கச் செய்ய முடியும் என்பது தெரியும். நான் விவசாயிதான் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள், அண்ணா தி.மு.க. வினர் என்ன பாவம் செய்தார்கள், அவர்கள் இதற்குத் தலைவராக இருப்பதில் என்ன தவறு என்று கேட்டார்கள். விவசாயிகளைப் போட்டு இருந்தால் விவசாயிக்கு லாபம் வருகின்ற வழியைக் கடைப்பிடிப்பார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட நபர்களைப் போட்டதன் காரணமாக அவர்கள் தங்களுடைய லாபத்தையே குறிக்கோளாக வைத்து, தனிப்பட்ட முறையில் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமை நீடிக்கவிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளை எல்லாம் நம்முடைய சீமீழ்நாட்டிற்குத் திருப்பி, கோவை, முகை, நெல்லை,

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

மதுரை மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களுக்குத் திருப்பி அந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதற்காக எந்த அளவிற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. 1977 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இப்படிப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கான வசையில் எந்த அளவிற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, அதனுடைய விவரம் என்ன, அதனுடைய முடிவு என்ன, விளக்கம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. நமக்குத் தேவையான தண்ணீர் 85 டி. எம். சி. மேற்கு நோக்கிப்பாயும் நதிகள் மூலம் உற்பத்தியாகும் தண்ணீர் கடலில் கலப்பது ஏறத்தாழ 1,400 டி. எம். சி. கேரள அரசாங்கத்தோடு பேசி இந்த 85 டி. எம். சி. வாங்கமுடியுமா? காவிரியில் இருந்து கிடைக்கின்ற தண்ணீரையே சரியாக வாங்குவதற்கு இயலாத நிலையில் உள்ள நீங்கள், இதில் எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெறப்போகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. இன்றைக்குப் புதிதாகச் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்த்து, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யாத மாநிலங்கள் எல்லாம் போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் அதற்கு ஆதரவு திரட்டுவதற்காக மேற்கு உங்க முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு அவர்கள் இங்கே வரப்போகிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்தப் பிரச்சனைக்கும், திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள் வருகின்ற பிரச்சனைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர்கள் வருவது மாநிலங்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற அதிகாரங்கள் குறித்து அதைத் தெரிந்து அவர்கள் பேச வேண்டும். இல்லையென்றால் நாங்கள் சொல்கிற பதிவை அவர்கள் பெறுவதற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும் அவ்வளவுதான்.

மண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் மானியத்தின் மீது மட்டும் பேசி முடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அவர் வருகின்ற நேரத்தில், கேரளத்தில் இருக்கின்ற இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களோடு கலந்து பேசி, தமிழ் நாட்டுக்கு அந்த மேற்கு நோக்கிப் பாயும் தண்ணீரை விடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கொள்கிறேன். அதற்கு நாங்களும் உதவிகரமாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேசும் நோக்கிப் பாயும் நதிகளை ஈடுப்பி விடுவதைப் பற்றிய பேச்சு வார்த்தையில்

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

சுமுகமான நிலை இருந்து வருகிறது என்று மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சார்ந்து இருக்கின்ற கட்சி ஆளுகின்ற கருநாடக மாநிலத்தில் இருந்து பெறும் காவிரி நீர்தான் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருநாடக மாநில முதலமைச்சர் திரு. குண்டு ராவ் அவர்களுக்கு இது குறித்துச் சொல்லி அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தால் நல்லது. காவிரிப்பிரச்சினை தான் இன்றைக்குப் பிரதான பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்பதைத் தமிழ் நாடு நன்கு அறியும்.

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் தன்னால் முடியவில்லை என்பதற்காக எங்கள்மீது பழிபோட பார்க்கிறார்கள்; அது தேவையில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த காவேரி நீர் பங்கிடு சம்பந்தமாக எத்தனையோ முறை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டிய கூட்டத்தில் பல்வேறு கட்சிகள் கலந்து கொண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தமிழக அரசின் சார்பில் பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிநீரை கிழக்கே திருப்பிவிடுவதுபற்றி சுமுகமாக பேச்சுவார்த்தை நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இங்கே சுமுகமாக நடக்க வில்லை என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி முதலமைச்சர் குண்டூராவ் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட தரமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறாரே; அவரோடு பேசி அதற்குத் தீர்வு காணலாம் இல்லையா? அதைவிட்டுவிட்டு, பிரச்சினையைத் திசைதிருப்பப் பார்க்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்லும்போது குண்டூராவ் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அந்தப் பிரச்சினைக்குள் போகவில்லை. ஆனால் மேற்குநோக்கிப் பாயும் இந்த நதிகள் சம்பந்தமாக கேரள சட்டமன்றத்தில் 'தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்லி அது அங்கே ரிக்கார்டில் பதிவாகி இருக்கிறது. நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சங்கரய்யா அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு அந்த நீர் கிடைக்க முயற்சி செய்து, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் பேசி, அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்வாரா?

1981 ஏப்ரல் 20]

திரு. என். சங்கர்ய்யா : துணைத் தலைவரவர்களே, அது இங்கே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர் பேசித் தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல. கலைஞர் அவர்கள் எத்தனையோ ஆண்டு இங்கே முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது தீர்க்கப்படாத பிரச்சனைகள் எல்லாம் இப்போது நீண்டு கொண்டிருக்கின்றன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இந்தப் பிரச்சனையில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சொல்வது என்னவென்றால் நியாயமான அடிப்படையில், இந்தியா பூராவும் ஒரே நாடு என்ற முறையில் பல்வேறு மாநிலங்களின் தேவையை ஒட்டி அத்தனை மாநிலங்களுக்கும் நதிநீர் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது எங்கள் கொள்கை. அத்தவகையில் எங்களுடைய கருத்துக்கள் இருக்கும்.

திரு. துரைமுருகன் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். துணைத் தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் நான் சொல்கிறேன். டாக்டர் கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இருந்த பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரில் வராது. ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் உங்கள் கட்சியின் சார்பில் பேசும்போது சொல்லுங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சார், கர்நாடக முதலமைச்சர் குண்டூராவ் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். கர்நாடக முதலமைச்சர் ஒரு சொட்டுத்தண்ணீர் கூட கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அது அவைக்குறிப்பில் இடம் பெறலாமா?

திரு. என். சங்கர்ய்யா : இந்தப் பிரச்சனையை ஆரம்பித்தது காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர்தான், விவசாயிகள் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசும்போது அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியதால் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நதிநீர் பங்கிடு என்பது அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் நியாயமான முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சார், அவர் பேசியது சரியா? (கையை நீட்டிப்பேசினார்) இன்னொரு மாநில முதலமைச்சரைப் பற்றி அவர் இங்கே பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் கையை நீட்டிப் பேசக் கூடாது, அது அவைக்கு மரபு அல்ல.

[1981 ஏப்ரல் 20]

திரு. துரைமுருகன் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிஃபிகேஷன் நான் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டாமா? தமிழ்நாடு சர்க்கார் ரிப்போர்ட் அனுப்பவில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது. அதைச் சொல்ல வேண்டாமா? எங்கள் தலைவரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் உங்கள் கட்சியின் சார்பில் பேசும்போது சொல்லலாம். இப்போது உட்காருங்கள்.

திரு. நா. சுந்தராஜ் : துணைத் தலைவரவர்களே, இன்னும் ஒரு பிரச்சினையை மட்டும் இங்கே தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமானது. தமிழ்நாடு அரசு வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள் சங்கம், தமிழ்நாடு அரசு வேளாண்மைத் துறை உயர் அலுவலர்கள் சங்கம்—இந்த இரண்டு சங்கங்களும் சேர்ந்து சில கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேறாததால் 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 24ஆம் நாள் அன்று முதல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் வந்து சென்னை கடற்கரையில் உண்ணாவிரதப் பேராட்டம் நடத்த இருக்கிறார்கள். அந்த உண்ணாவிரதப் பேராட்டத்தில் கலந்து கொள்பவர்கள் யார், யார் என்று பார்த்தால் சென்னை செங்கற் பட்டு மாவட்டங்கள் சார்பில் திரு. சி. சங்கரநாராயணன், எம். எஸ்., கூடுதல் வேளாண்மை இயக்குநர், சென்னை; தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பில் திரு. எஸ். பாண்டிப் பெருமாள், பி.எஸ்.ஸி. (விவ.), இயக்குநர், வேளாண்மை விற்பனைத் துறை, வடாற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பில் திரு. ஆர். பாலசுப்பிரமணியன், பி.எஸ்.ஸி. (விவ.), இயக்குநர், தோட்டக் கலைத் துறை.

அடுத்து திரு. எம்.ஆர். ஆறுமுகவேலு, இயக்குநர், விதை சான்றளிப்புத்துறை, அடுத்து திரு. எஸ். முத்துசாமி, மாநிலத் தலைவர் தமிழ்நாடு அரசு வேளாண்மைத்துறை உயர் அலுவலர்கள் சங்கம். இதுபோன்று பல்வேறு இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே மாநில அரசுக்கு எதிராக நடைபெற்ற பேராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகாரிகள் என்றால் அவர்களுக்கு இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை. இந்த இலாக்காவில் அமைச்சர்களிடத்திலே அந்த அதிகாரிகளுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அதற்குக் காரணம் உங்களுடைய செயல் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் அந்த இலாக்காவின் தன்மைப் பொறுப்பிலே இருக்கக்

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. நா. சுந்த் ரராஜ்]

கூடிய டைரக்டர்கள் போன்றவர்கள் கூட உண்ணாவிரதம் போன்றவற்றைத் தொடங்கி வைக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்த அரசாங்கத்தின் மீது சந்தேகப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

அடுத்ததாக எங்களுடைய புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் வல்லத்திராகோட்டையில் மகாத்மா காந்தி பண்ணை இருக்கின்றது. அந்தப் பண்ணையிலே இருக்கக்கூடிய இரண்டு டிராக்டர்களிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் டீசல் எண்ணெயைத் திருடிவிட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து சூப்பிரன்டிஸ் முன்னாலே நிறுத்தினார்கள். அவர்கள் முன்னிலையில் டிராக்டர்களின் டிரைவர்கள் அவர்களை அடித்தார்கள். அப்படி அடித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் மீதே வழக்கு தொடர்ந்து அந்த வழக்கின் முடிவிலே அந்த இரண்டுபேரையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டதற்கு பிறகும் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரி இவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அங்கே நடைபெறுகின்ற ஊழல்கள் எல்லாம் இந்த இருவருக்கும் தெரிந்துவிட்ட காரணத்தால் மீண்டும் வேலைக்கு இவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பற்றி மேலதிகாரிகளுக்கு ரிப்போர்ட் செய்து புகார் செய்து அதன்மூலம் தங்களுடைய பதவிக்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் அவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே நடைபெறுகின்ற தவறுகளைப்பற்றி விசாரித்து அவற்றைக் களைந்து அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார் என்பதை எல்லாம் தெரிந்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு பயிர்களில் புகையான்போன்று படை படையாக பல்வேறு பூச்சிகள் வந்திருக்கின்றன. கடலையிலே கூட ஒரு பூச்சி படைபடையாக வந்திருக்கின்றது. இந்தப் படைகளையே சந்திக்க முடியாத நீங்கள் எந்தப்படையைச் சந்திக்கப்போகிறேன் என்று வீராவேசம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே இப்படி வீராவேசம் பேசி உங்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, இதனுடைய உள் பிரச்சினைக்கு நான் போகவிரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கின்றபோது இருந்த பல விரும்பத் தகாத பிரச்சினைகள் இப்போது தீர்ந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள்.

திரு. என். சங்கரம்யா : தலைவரவர்களே, திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே இருந்த பல பிரச்சினைகள் நீடிக்கின்றன என்று தான் நான் சொன்னேன்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அருமைச் சகோதரர் திருவேங்கடம், அவர்கள் அளித்த கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்துக்களையும் நான் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சரவர்கள் அன்புச் சகோதரர் திரு. சாளிமுத்து அவர்கள் இந்தத் துறையில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் என்னுடைய கருத்துக் களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்குப் பிறகு, தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிநடைபெற்ற சமயத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் தான், வெளிமாநிலங்களிலிருந்து உணவுப் பெற்று நம்முடைய உணவுத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலையிலிருந்து தமிழகத்தைத் தன்னிறைவு மாநிலமாக மாற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் வெளிமாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த சமயத்தில்தான் விவசாயிகள் 'நாங்கள் வாங்கிய கடன்களை நாங்களே முன்வந்து தீர்த்துவிட்டோம்' என்று எண்ணுகின்ற அளவுக்கு அப்போதைய நிலைமைகள் இருந்தன. ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் கடந்த முன்றாண்டு காலமாக விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு போதுமான உணவு இல்லாத காரணத்தால் ஆந்திர மாநிலத்தைக் கெஞ்சிக் கேட்கக்கூடிய நிலைமையிலே தமிழகத்தினரைத் தள்ளி விட்டிருக்கின்ற ஒரு கேவலமான நிலைமை இன்றையதினம் ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் காட்டக்கூடிய ஒரு மெத்தனமான நிலையின் காரணமாகத்தான் நேர்ந் ளளது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

இன்றையதினம் ஆந்திராவிலே இருந்து அரிசி வரவில்லை என்றால், தமிழ்நாடு பஞ்சப் பிரதேசமாக காட்சியளிக்கும். தமிழ்நாட்டிலே அரிசி பஞ்சம் வந்துவிடும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம், இவர்களுடைய ஆட்சியில் விவசாயத்திற்கு உரிய முக்கியப்பங்கினை, அதிகமான கண்ணோட்டத்தினை இவர்கள் செலுத்தவில்லை என்று நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுவதற்காக அவர்கள் முயன்றார்கள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. 1978-ல் நவம்பர் மாதத்தில் உயர் மட்டக் குழு ஒன்றைக் கூட்டினார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அமைச்சர்களில் பெரும் பாலானவர்கள், அன்றைக்கு முதலமைச்சர் கூட்டிய கூட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே கலந்துக் கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே எங்களுடைய கருத்துக்களை நாங்கள் எடுத்து வைத்தோம். தமிழ்நாடு விவசாய சங்கத்தினுடைய நிலைமைக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காரணத்தினாலே, ஆட்சியை நடத்துவது எவ்வளவு சிரமம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, வரி கொடா இயக்கத்தைச் நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம். வரி இல்லாமல் எந்த அரசாங்கமும் இயங்க முடியாது என்று அன்றைய தினம் நாங்கள் சொன்னோம்.

அதோடு மட்டும் அல்ல, மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூல் செய்வதிலே கூட 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையிலே வசூல் செய்யலாம் என்று கூட, அன்றைய தினம் 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 21 ஆம் தேதியோ, 22 ஆம் தேதியோ நடைபெற்றக் கூட்டத்தில், எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தோம். விவசாயக் கடன்களும், மின்சாரக் கட்டணங்களும் வசூல் செய்யப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேதான் அன்றையதினம் முடிவுகள் எடுத்தோம். நான் இப்போது கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே இருக்கிறார்கள். கடந்த 2½ ஆண்டு காலமாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டுள்ள நிலைமைக்கு யார் காரணம்? நீங்கள் தானே காரணம். இன்றையதினம் ஜப்தி நடவடிக்கைகளையெல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கிறீர்களே, இந்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தேவையற்ற நிலைமைகளாக இருந்திருக்காதா? இன்றைக்கு போலீசாரை வைத்து வசூல் செய்கின்ற நிலைமை இல்லாமல், அன்றைக்கு அதிகாரிகளை வைத்து, இதை நீங்கள் கொஞ்சம் சொஞ்சமாக வசூல் செய்யுங்கள் என்ற உத்தரவு போட்டிருப்பீர்களேயானால், இதை முதலிலேயே, அந்த சமயத்திலேயே வசூல் செய்திருக்கலாமே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக.

ஆனால் இன்றைய தினம் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கக் கூடிய கடன் மட்டும் கூட்டுறவுத் துறையிலே 240 கோடி என்றும், மின்சாரத் துறையிலே, நமது பேரவையிலே மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளபடி இப்போது 30 கோடியிலிருந்து வசூல் செய்யப்பட்டு, 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையிலே மாறுதல் செய்யப்பட்டு, இன்னும் 95 ஆயிரம் பேர்கள் தான் அந்த 1 பிளஸ் 1-ஐக் கூட கட்டாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற

[1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

நிலைமையைச் சொன்னார்கள்: இவைகளுக்கெல்லாம் யார் காரணம்? ஆட்சியிலே இருக்கக் கூடிய நீங்கள் மத்திய வங்கிகளுக்கு உத்தரவு இட்டீர்களா? கடந்த 2½, 3 ஆண்டுகள் காலமாக— ஏதாவது வசூல் செய்யுங்கள்—என்று உத்தரவு போட்டீர்களா? அல்லது நிலவள வங்கிகளுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறீர்களா “வசூல் செய்ய வேண்டும்” அந்த பொறுப்பை உங்கள் பேரில் பிக்ஸ் செய்வோம் என்று” அனுப்பியிருக்கிறீர்களா?

சிவப்பு விளக்கைப் போட்டதற்குப் பிறகுதான், விவசாயச் சங்கத்தார்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள், ஆகவே எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்ன தற்கு பிறகு தான், அந்தந்த நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவு வங்கிகள், கூட்டுறவு கடன்கள் போன்றவைகளெல்லாம் வசூல் செய்யப்படாமல், இன்றைய தினம் யாராலும் தீர்க்கக்கூட முடியாத அளவிற்கு பெரும் பிரச்னையாக இருக்கின்றன. ஆகவே அப்படி இருப்பதற்கு, உங்களுடைய மெத்தனமும், ஆளக் கூடியவர்களின் திறமையற்ற தன்மையுமே காரணம் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. பஞ்சாயத்துக்கள் கலைக்கப்பட்டு விட்டன. கிராம மணியக்காரர்கள் எல்லாம் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டிகள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டு விட்டது. அதேபோல பஞ்சாயத யத்துக்கள் என்று இன்றைய தினம் எதுவும் கிடையாது. மு பெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்கள் சிவில் நிர்வாகத்தை நடத்தினார்கள், கவர்னர்களையும், கலெக்டர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, அதே போல புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கலெக்டர்களை வைத்துக் கொண்டு துரைத்தனம் செய்ய விரும்புகிறார்கள் தவிர, மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஆட்சியை நடத்தவில்லை. மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இருந்திருப்பார்களேயானால், அவர்கள் அந்தந்தக் கிராமத்திலே நிலுவையிலே இருக்க கூடிய கடன்களை கட்ட வேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு இருந்திருப்பார்கள். ஆகையினால் இவைகளையெல்லாம் கலைக்கச் செய்து, ஏற்படும் பிரச்னைகளையெல்லாம் சரி செய்ய முடியாத அளவிற்கு நிலைமையைக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கான பொறுப்பு இன்றையதினம் ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் அவர்களையே சாரும் என்பதை என்னுடைய குற்றச்சாட்டாக நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றும் நான் இங்கே சொல்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடன் நிவாரணத்தில் நீங்கள் சரியான கொள்கைகளைக் கடைபிடிக்கவில்லை. அண்மையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்

1981 ஏப்ரல் 20]

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

கள் நினைவுநாள் விழாவில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சிலைக்கு முன்னால் என்ன அறிவித்தார்? ஐந்தாண்டுகளில் விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்துவிடுவோம், 240 கோடி ரூபாயை ஐந்தாண்டுகளில் ரத்து செய்துவிடுவோம் என்று அவர்கள் பேசியது பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் வந்ததே, அதை நம்பினார்கள் விவசாயிகள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர், அவர்கள் எல்லாக் கட்டணங்களையும் ரத்து செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்ற நிலையில் உங்கள் உறுதிமொழிகளைக் கொடுத்த காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலை வந்துவிட்டது. அந்த நிலைமையிலிருந்து நீங்கள் தப்பமுடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்போது திடீர் என்று வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கிறீர்கள். எப்படி வசூல் செய்கிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நீங்கள் இனம் பிரித்துப் பேசுகிறீர்கள். பெரிய விவசாயிகள், சிறிய விவசாயிகள் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்பறம் விவசாயிகள், விவசாயிகள் அல்லாதார் என்று சொல்கிறீர்கள். விவசாயிகள், விவசாயிகள் அல்லாதார் என்றும் சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்றும் சொல்லி நாட்டிலே குழப்பத்தைத்தான் உண்டுபண்ணியிருக்கிறீர்கள். தவிர உள்ளபடியே இந்தக் கடன்களை வசூலிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருந்திருக்குமானால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் கொஞ்ச கொஞ்சமாக எளிதாக இதை வசூல் செய்திருக்கலாம். ஆனால் உங்களால் முடியாத அளவிற்கு நிலை வந்த பிறகு போகிறபோக்கில் எதையாவது செய்துவிட்டு போய்விடுமோ என்று இன்றைக்கு ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

மின்சாரக் கட்டணம் பாக்கி 36 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை எந்தக் காரணத்தால் 1 ப்ளஸ் 1 என்று ஆக்கியிருக்கிறீர்கள்? அந்த 1 ப்ளஸ் 1 என்பது சிறிய விவசாயிகளுக்கும் பெரிய விவசாயிகளுக்கும் பொதுவாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படி பொதுவாக இருக்கும்போது இந்த 1 ப்ளஸ் 1 என்ற நிலை சாதாரணக் கூட்டுறவுக் கடன்களாக இருந்தாலும் சரி, நிலவள வங்கிக் கடன்களாக இருந்தாலும் சரி, இன்ஸ்டால்மென்டில் பிரிக்கப்பட்டு இவற்றை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக கட்ட வேண்டும் என்ற நிலையை ஏன் ஆராயக் கூடாது? திடீரென்று ஒரு விவசாயியைப் பார்த்து ரூபாய் 24,000 இருக்கிறது என்றால், நேற்றைய தினமோ அல்லது இன்றைய தினமோ, கங்கப்பா அவர்கள், வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ஏழு தினங்களுக்குள்ளாக கட்டிவிட வேண்டும், இல்லை என்றால் கடுமையான விளைவுகள் வரும் என்று பத்திரிகைகளில் தன் போட்டோவைப் போட்டு அவர்கள் விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள் என்றால் இதைவிட கேவலமான ஒரு நிலை, இதை விட கொடுந்த

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தன்மையான ஆட்சி நடக்கக்கூடிய நிலை இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தவிர, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நடைபெறாது என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். யார் ஆளுவது, வெள்ளைக்காரன் ஆளுகிறானா? மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஆளுகிறார்களா? இப்படி கலெக்டர்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் சாம்ராஜ்ய தளபதியாக அதிகாரத்தை கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், ஜப்தி செய்யலாம், வீடுகளில் உள்ள பொருட்களை எடுக்கலாம் என்ற நிலைமையை நீங்கள் அனுமதித்திருக்கிறீர்கள் என்றால் உங்களுக்கு ஆளத் தெரியவில்லை என்பதைத் தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடியும்.

விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டியது 200 கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும் சரி, 240 கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும் சரி கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள். முனுஆதி அவர்களுக்கு குழுத் தலைவர் பதவி கொடுத்தது பற்றி குறை சொல்லவில்லை. உயர்மட்டக் குழு என்று அமைச்சர் அந்தஸ்த்தில் ஒரு குழு தலைவர் பதவி போடுவது என்றால் அன் எம்ப்ளாய்மென்ட் பிராப்ளந்தை சால்வ் செய்திருக்கிறீர்களே தவிர, உள்ளப்படியே முனுஆதி அவர்கள் தலைமையில் உள்ள குழு நிச்சயமாக விவசாயிகள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்குமா? மாதந்தோறும் இப்படி கூட்டத்தைக் கூட்டுவதால் பிரச்சினைகளை எளிதாக்க முடியுமா? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் உயர்மட்டக் குழு இருந்து அந்தக் குழுவைக் கூட்டி வருகிறவர்கள், மற்றவர்களை அழைத்துப் பிரச்சினைகளை அணுகுவர்கள் என்று நாங்கள் பல்வேறு முறை சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் கேளாக்காதினராக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதனால், பிரச்சினைகள் அதிகமாக வந்து விட்டது என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதம் இரண்டு நாட்கள் நடைபெறுவதாக இருந்து ஒரு நாளாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கட்சி சார்பில் பேசுகிறபோது 1.30-க்கு விவாதத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இன்றைய தினம் எதிர்பார்க்க முடியாது. இரண்டு நாள் விவாதத்தை ஒரு நாள் என்று குறைத்திருப்பதால் மேலும் ஒரு அரை மணி நேரம் விவாதத்தை நீட்டிப்பது அவசியம். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் அதிகமாகப் பேச வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இன்று பத்து, பதினைந்து நிமிடங்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, சிக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

1981 ஏப்ரல் 20]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அரசாங்கத்தை அட்டாக் செய்து பேசுவதால் டைமைக் குறைக்கிறீர்கள் என்று நான் எண்ணக் கூடாது (குறுக்கீடுகள்).

[பிற்பகல் 1-00]

வரி கட்டாதவர்களை இன்று கேவலமான முறையில் பத்திரிகைகளில் அரசாங்கச் செலவில், ஆயிரக்கணக்காக ரூபய் செலவு செய்து விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைகளிலே ஓநாய் என்றும், ஆடு என்றும் பிரசுரமாகி யிருந்தது. “ஆடு நனைகிறது என்று ஓநாய் அழுத்தாம்” என்று பிரசுரமாகி யிருந்தது. யார் ஓநாய்கள்? விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் ஓநாய்களா? பெரிய விவசாயிகளிடமிருந்து 80 கோடி ரூபாய் கடன் இருக்கிறது என்றும், கிட்டத்தட்ட 7 இலட்சம் பேர்கள் பெரிய விவசாயிகள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த 7 இலட்சம் பேர்களும் ஓநாய்களா? அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிவிப்பை செய்திருக்கிறது. இப்படி இவர்களை எல்லாம் ஓநாய்கள் என்றால், இன்கம்-டாக்ஸ் கட்டாதவர்கள் எல்லாம் ஓநாய்கள் இல்லையா? இன்கம்-டாக்ஸ் கட்டாதவர்களுையெல்லாம் ஒரு லிஸ்ட் போட்டு, இவர்கள் எல்லாம் பெரிய ஓநாய்கள் என்று சொல்லலாம் அல்லவா? ஆகவே, இத்தகைய முறையில் ஈடுபடக்கூடாது. இது விவசாயிகள் மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தித் துறையில் இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே வறட்சி வந்திருக்கிறது. இந்த வறட்சி வந்திருக்கின்ற சமயத்திலே கூட, 1974-லே வந்தபோது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே உற்பத்தி என்ன இருந்தது? இன்றைக்கு என்ன இருக்கிறது? என்பதைப் பார்த்தோமானால், நிச்சயமாக அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் காலையில் மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் கரும்பு நடுகின்றவர்களுக்கு இவ்வளவு விலை கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். 12 மாத காலம் கரும்பு பயிரிட ஆகும். ஆனால், அதை ஒரே நாளில் திடீரென்று விலைவிக்க முடியாது. அதை மந்திரக் கோலால் செய்ய முடியாது. அன்றைய தினம் கூட நீங்கள் 125 ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னீர்களே தவிர, நடுகின்ற சமயத்தில் அன்றைய தினம் 175 ரூபாய் அல்லது 200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்திருக்குமானால், தமிழ்நாட்டிலே ஏறக்குறைய 8 அல்லது 6 இலட்சம் டன் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு

[1981 ஏப்ரல் 20]

திரு. வி. (கிருஷ்ணமூர்த்தி)

வந்திருக்கும். ஆனால், இன்றைய தினம் 3 இலட்சம் டன்னாக அளவு குறைந்திருக்கிறது. எனவே, இதிலேயும் மெத்தனம் காட்டியிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜப்பான் நாடு சென்றிருந்தபோது நான் ஒன்றைப் பார்த்தேன். என்னவென்றால், ஜப்பானிலே அரிசி விலை கிலோ ரூபாய் 10, 12-க்கு விற்கப்பட்டது. ஆனால், பக்கத்திலே உள்ள தாய்லாந்திலே கிலோ அரிசி ரூபாய் 2-க்கு கிடைத்தது. 2-ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது என்பதற்காக, அவர்கள் அங்கிருந்து இறக்குமதி செய்வதில்லை. அவர்கள் நிலத்திலேயே உற்பத்தி செய்து கொண்டுமென்பதற்காக, இறக்குமதி செய்யவில்லை. அந்த கொள்கை அங்கே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அம்மாதிரி யான கொள்கை இங்கே வகுக்கப்படவில்லை. பாமாவின் ஆயில், மற்ற ஆயில்கள் இறக்குமதி செய்து வருவதன் காரணமாக, மணிலா உற்பத்தி, அந்த எண்ணெவித்து உற்பத்தி வருஷா வருஷம் பிளக்கவேஷன் ஆகியிருக்கிறது. நிரந்தரமான கொள்கை இங்கே இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சாரத்தைப் பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தனியாகச் சொன்னேன்; அதுபோல, மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்களிடத்திலும் சொன்னேன்; மின்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொன்னேன். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம், கொடுப்பதிலே பிரியாரிடி கொடுக்க வேண்டும். 30 சதவீதம் கூட என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த 30 சதவீதமும் சரியாக கொடுப்பதில்லை. அவ்வாறு சரியாக கொடுக்காத காரணத்தினால், 70 சதவீதம், 60 சதவீதம் மின்சாரம் கூட சரியாக கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், தி. மு. க. ஆட்சி இருந்த சமயத்திலேகூட, இரவு நேரத்தில் மின்சாரம் கிடைத்தது; பகல் நேரத்தில் 4 மணி நேரம் கிடைத்தது. ஆனால், இன்றைய தினம் வெறும் 6 மணி நேரத்திற்குக்கூட மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால், விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இந்த அரசாங்கத்தின் பேரிலே தனிப்பட்ட முறையில் வழக்குகள் தொடரக்கூடிய நிலைக்கு இன்றைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

It is the part of contract. If there is failure on the Government the Agriculturists are going to file suits for non-supply of electricity. ஆகவே, விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், ஏற்கெனவே நடப்பட்ட நெல்கள் காய்ந்து, உற்பத்தி குறைந்துவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

(வி கிருஷ்ணமூர்த்தி)

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பூச்சித் தொல்லைகளினால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது அதற்கு கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இல்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பதும், சரியாக செயல்படவில்லை. பல இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில், விவசாயிகள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் செலவில் பயிர்செய்து, பிறகு கடைசியில் மின்சாரம் இல்லாமல், தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கி, காய்ந்து, கெட்டுவிடுகிறது. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பை மாநில அரசு ஏற்க வேண்டும். அப்படி ஏற்கவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையிலே ஜப்தி நடவடிக்கையைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்வார்கள். ஆனால் அவர் அப்படி சொல்வதற்கும், செய்வதற்கும் சம்பந்தமில்லை. அதற்கு பல உதாரணங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். ஜப்தி நடவடிக்கை கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. ஜப்தி நடவடிக்கையைப் பற்றி மந்திரிகள் ஒரு புறம் பேசுகிறார்கள். அதிகாரிகள் எங்களுக்கு உத்தரவு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

We do not have instructions.

என்று டி.ஆர்.வோ., தாசில்தார் ஆகியோர் சொல்லுகிறார்கள். தவிர, அவர்கள் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்துதான் செய்கிறார்கள். நான் ஓரிரு உதாரணங்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் இவர்கள் எந்த நிலைக்கு ஜப்தி செய்கிறார்கள் என்றால், முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால் இவைகளைச் சொன்னால் இதற்கு ஒரு நிவாரணமாகிலும் கிடைக்காது? என்ற நப்பாசையில்தான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்ன செய்கிறார்கள்; தாய்க்குலம் வாழ வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பொன்னேரி வட்டத்தில் அழிவிவாக்கம் என்ற கிராமத்தில் பத்மாசினி அம்மாள் என்ற ஒரு விதவை தாய்; பணம் கட்டவில்லை என்ற காரணத்தால் அதிகாரிகள் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 30-ஆம் நாள் அன்று கிராமத்திற்கு போகின்றார்கள். மிரட்டுகின்றார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளோடு போயிருக்கிறார்கள். தகாத வார்த்தைகளை பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற டிராக்டரைப் இழுத்து வந்து விட்டார்கள். அந்த அம்மாள் அந்த குடும்பத்திற்குத் தலைவி; விதவைத் தாய்; கணவன் இறந்து 15 ஆண்டுகளாய் அந்த குடும்பத்தைப் காப்பாற்றி, பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய பத்மாசினி அம்மாள். (குறுக்கீடு).

[1981 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடுங்கள். அதிக நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் இரண்டு நிமிடத்திலே முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பைத்தான்பாடி என்ற கிராமத்திலே கோபால படையாச்சி என்பவர் ஒரு சாதாரண 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிற நிலச்சுவான்தார். அவர்கள் வீட்டிற்கு அதிகாரிகள் போயிருக்கின்றார்கள். போய் கடைசியில் என்ன செய்கின்றார்கள்? அங்கே இருக்கிற மேசை, நாற்காலிகளை ஜப்தி செய்து, தழுக்கடித்து அவமானப் படுத்தவேண்டுமென்ற காரணத்தாலே இவற்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். இது சரியா? அதைப்போல பக்கத்திலே சென்ற வாரத்திலே மாளிகை மேட்டிலே கொண்டா ரெட்டியார் என்கிற அந்த ஊரினுடைய..... (குறுக்கீடுகள்). முக்கியஸ்தர் வீட்டில் ஏழு மூட்டை நெல்லை ஜப்தி செய்தார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதோடு முடித்து விடுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு ஒரு முறை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான காவல் துறையினர் இராமனுவ வீரர்கள் போலச்சென்றார்கள் என்று சொல்லி, அதை இல்லையென்று சொன்ன பிறகு, நான் அப்படிக்கேள்விப்பட்டேன் என்று பின்னால் மாற்றியதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்துகிறேன். ஆனால் அந்த தாயிடம் கேவலமாகப் பேசினார்கள் என்பதெல்லாம் கற்பனையாக இருப்பது என்பதை மட்டும் இங்கே சொல்லி இதை எந்த ஆதாரத்தை வைத்து இங்கே படித்தாலும் அதை நிரூபிக்க அவரால் முடியாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு முன்னால் சொல்கிற சமயத்தில், ஆதாரமில்லாமல் பேசமாட்டேன். பத்மாசினி அம்மாள் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியின் தலைவருக்கும், எனக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடிதத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள்... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் அந்த கடிதத்தைப் பார்க்கவில்லை. என்னிடம் நீங்கள் காட்டவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது நீங்கள் படிக்க முடியாது.

தி. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அகராமகத்தான் படிக்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 20]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : முதலமைச்சர் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பதில் சொல்லி விட்டு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். கடலூரிலிருந்து மின்சாரத்தை வெட்டுகின்ற சமயத்தில் ஆயிரக்கணக்கான போலீஸ் போனது என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் சொன்னார்கள். 200 போலீஸ் நல்லாத்தூருக்குப் போனது என்று சொன்னார்கள். இந்த 200, 300 போலீஸ் போனதை ஒத்துக் கொண்டார்களே, அதுவரை நன்றி. ஒரு விவசாயினுடைய மின்சாரத்தை துண்டிப்பதற்காக 200 போலீஸை அழைத்துக் கொண்டு போனது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத் தவிர வேறில்லை. அதேபோல் பத்மாசினி அம்மாள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடுங்கள். நேரம் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : நேரம் இல்லை. நேரம் இல்லை என்று சொல்லி அதிலேயே தாங்கள் நேரத்தைப் போக்குகிறீர்கள். அவர்கள் சொல்கிற கருத்தின் சொற்றொடரை முடித்தாக வேண்டும். முதலமைச்சரே குறுக்கிட்டுச் சொன்னபோது ஒரு உறுப்பினர் தன்னுடைய கருத்தை சொல்கிறபோது, அப்படியே குற்றச்சாட்டை ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று பொருள் அல்ல. சாதாரணமாக அமைச்சர் மறுப்பு சொல்லக்கூடும். இரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடிக்க முடியாமல் ஒவ்வொரு முறையும் தாங்கள் குறுக்கிடுகிற காரணத்தாலேயே நேரம் அதிகமாகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு தடவையும் ஒவ்வொரு இன்டசின்ட்டாக புதிதாகச் சொல்கிறார். இப்போது பத்மாசினி அம்மாள் என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் முடித்துவிடுங்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இன்னும் 10 நிமிடம் உட்கார்ந்தால் என்ன? ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதிக்கக் கூடாதா? பிரதான எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே வைன்ட் அப் செய்து பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுத்த நேரம் தான் உங்களுக்கும் கொடுக்க

1981 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் பார்க்கவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே இவைகள், எல்லாம் ஏதோ அரசாங்கத்தின் மீது பெரிய பழி, பெரிய குற்றச்சாட்டு என்று கருதிக் கொண்டு, ஆதாரம் காட்டுங்கள் என்று கேட்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் ஏதோ மனச்சாட்சிக்கு ஏற்ப அவருக்கு வந்த கடிதத்தின் விஷயத்தை சொன்னால், முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படி இருக்குமானால் நான் விசாரிக்கிறேன் ; இல்லையென்று எனக்குத் தெரிகிறது என்று சொன்னால் அது தீர்ந்து போய்விடும். நீங்கள் ஏதோ ஆதாரமே படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதன் மூலமாக அரசின் மீதுபெரிய குற்றச்சாட்டு, பெரிய பழி என்று கருதுவதானால் தான் ஆதாரமெல்லாம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது அவர் கடிதத்தைத் தான் சொல்கிறார். அதை விளக்கம் என்ற முறையிலே அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஆதாரத்தை கேட்கவில்லை என்பதையும், ஆதாரத்தை காண்பிப்பதாலே கூட அது உண்மையாக இருக்க முடியாது என்று சொன்னேன் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவாதம் என்று வந்தால் இருக்கின்ற ஆதாரங்களை சொல்லும் பொழுது, அங்கே நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளை எல்லாம் இங்கே சொல்லி குறிப்பேட்டிலே ஏற்றுவது, வெளியே கொண்டு வர விரும்புவது, அது சரியல்ல என்ற காரணத்தாலே தான் ஆதாரமாக உண்மையென்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறோம். ஆதாரம் இருக்கிறது என்றால் உங்களிடம் காட்டிவிட்டு அனுமதி பெற்று படிப்பது என்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் முதலில் அதைத் தான் சொன்னேன். முன்னாலேயே பேசி விட்டீர்கள். ஓரிரு 'இன்சிடெண்டுகள்' சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது லெட்டராக இருந்தாலும் என்னிடம் காட்டி விட்டு தான் படிக்க முடியும். இது சம்பந்தமாக லெட்டரில் இருக்கிற வார்த்தைகள் எல்லாம் நீங்கள் பேச முடியாது.

(பிற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தங்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தாகிவிட்டது. எல்லாத்தலைவர்களும் பேசிய நேரத்தை விட அதிகமாக நேரம் கொடுத்திருக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 20]

[பேரவைத் துணைத்தலைவர்]

முடியும். வைன்ட் அப் முடிந்தாகிவிட்டது. நீங்கள் பன்னிரண்டே முக்காலுக்கு ஆரம்பித்து முடிக்கிறேன் முடிக்கிறேன் என்று சொல்லி இப்போது 20 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பத்மாசினி அம்மாள் அவர்களே எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும், எங்கள் தலைவருக்கு—எங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டு மாதிரி ஸெட்டரை கையிலே வைத்துக் கொண்டு படிக்கிறார், அது முறையல்ல.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கீழே போட்டு விட்டு வேண்டுமானால் பேசுகிறேன். சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறதா?

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும் பொழுது அவர்களாகவே வலிய ஒரு கடிதத்தை தங்களிடத்திலே அனுமதி பெறாமல் படித்திருப்பாரானால் அது இந்த அவையிலே நாம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிற முறையை மீறியது ஆகும். ஆனால் அவர் தகவலாகத்தான் சொன்னார். நான் உள்ளேயிருந்து கேட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தேன். அந்த இடத்திலே போலீசார் ஜப்தி செய்யச் சென்றபோது அதிகாரிகள் அங்கிருந்த அம்மையாரை கேவலமாக பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் குறுக்கிட்டு அப்படிப் பேசியதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதற்குத்தான் கடிதம் எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னாரே தவிர வேறு இல்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை அதோடு விட்டு விடலாம். அவரும் கடிதத்தைப் படிக்கத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : முடித்து விடுங்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுத்ததைவிட உங்களுக்கு அதிக சலுகை கொடுக்க முடியாது. எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் 15 நிமிடங்கள்தான் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் கன்க்லூட் பண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : கடைசியாகப் பேசுகிற உறுப்பினர்களுக்கு 10 நிமிடங்கள் கொடுத்து முடித்த மானியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. தாங்கள் அரை மணி நேரம். எடுத்துக் கொண்டீர்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த அமைச்சரவை ஆளுவதற்கு லாயக்கு அற்றது என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : இந்த வார்த்தையைச் சொல்வதற்கு இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு.....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த அமைச்சரவையினால் விவசாயம் கெட்டுவிட்டது, விவசாயம் அழிந்து விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை துறை மானியக் கோரிக்கையின் மேல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் நல்ல எண்ணங்களை, ஆலோசனைகளை, அறிவுரைகளை வழங்கியிருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடுகிற இந்தத் துறை மேலும் சிறப்புறவும், வலிவுறவும் உள்ள பல நல்ல கருத்துக்கள் இங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேளாண்மைத் துறை என்று தனியாக இருந்தாலும் வேளாண் பெருமக்களுடைய பிரச்சினைகள் என்பவை இந்தத் துறையினுடைய எல்லைக் கோட்டிற்குள் மட்டுமில்லாமல் மின்சாரத் துறை, வருவாய்த் துறை, பாசனத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை ஆகிய பல துறைகளிலே பாய்ந்து பரவியிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆகவே ஒட்டு மொத்தமாக அமைச்சரவை, பெரும்பான்மையாக இருக்கின்ற வேளாண் பெருமக்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும், சிக்கல்களைப் போக்க வேண்டும் என்கின்ற தூய நன் நோக்கோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு முறையாகப் பிரச்சினைகளை, அதனுடைய கனபரிமாணங்களையெல்லாம் தெரிவித்து உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அந்தக் குழு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடுகின்ற பொழுது சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று பிரிப்பதே கூட கூடாது என்ற வகையிலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஆனால் வேளாண் பெருமக்களுக்குச் சலுகைகளை நாம் வழங்குகின்ற பொழுது அப்படிப் பிரித்துத்தான் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சலுகையாருக்குத் தேவையோ அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தாலே செய்ய முடியும். அண்ணன் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலேயோ அல்லது பேராசிரியர் அவர்களிடத்திலேயோ கேட்டால் கூடச் சொல்லியிருப்பார்கள்.

“ பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் ”.

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

என்பது குறள். ஆகவே, வெறும் பொதுக் கண்ணோட்டத்தோடு, விவசாயிகள் என்று ஒட்டு மோத்தமாகப் பார்க்காமல், சிறு விவசாயிகள் யார், இந்தத் துறையிலே பாதிக்கப்பட்டு, பொட்டுப் பூச்சிகளாய் காலங் காலமாக நெளிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் யார். சமுதாயத்தின் பாதாளப் படிக்கட்டிலே இருப்பவர்கள் யார் என்று கண்டறிந்தால்தான் அவர்களுக்குரிய வசதிகளை அரசாங்கத்தாலே செய்ய முடியும். அந்த அடிப்படையிலேதான் அரசு பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதிலும் வறட்சியும், புயலும் வேளாண்மையைப் பாழ் படுத்துன்ற இரட்டைக் குழந்தைகள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். வேளாண் துறையினுடைய நூறாண்டுக்கால வரலாற்றை நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால் ஒருமுறை வறட்சி தாக்குதல் என்றால் அதனால் பத்து இலட்சம் டன் உணவுப்பொருள்கள் விளையாமல் போகின்றது என்கிற அளவிற்குக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

ஆனால் கொஞ்சம் தொலைநோக்கோடு இந்த அரசு, குறிப்பாகப் புரட்சித் தலைவரவர்கள் கடந்த ஜூனிலே மேட்டூர் அணையிலேயிருந்து தண்ணீரை திறந்துவிடச் செய்த காரணத்தினால் நாம் இப்பொழுது வறட்சியினாலே ஏற்பட்ட தாக்குதலையும் சமாளித்துத் தன்னம்பிக்கையோடு நிமிர்ந்து நிற்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, ஒரு வறட்சி தாக்குகின்ற பொழுது அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, மாநிலத்தினுடைய பொதுப் பிரச்சனை என்கின்ற வகையிலே அதை அணுகி வறட்சிக்கு அறைகூவல் வீடத்தக்க அளவிற்கு காரியங்களை ஆற்றினால்தான் மக்களுடைய மனத்திலே நிம்மதி பிறக்கும். அந்த வகையிலே, ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி சமாளிக்க முடியாதது அல்ல; சந்திக்க முடியாதது அல்ல; அதை நாம் தன்னம்பிக்கையோடு சந்தித்துத் தமிழகத்து வேளாண் பெருமக்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே மின்சாரத்தை வேளாண்மைக்கு வழங்குவதிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களை, சில மனக்குறைகளை நம்முடைய அண்ணன் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். நான் மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கின்ற தகவலைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத்தை வேளாண்மைக்கு வழங்குவதில் ஒரு முறையை வகுத்துக்கொண்டு, மாதத்திலே பத்துநாட்கள் காலையிலே என்றும், அடுத்த பத்து 4 நாட்கள் மாலையிலே என்றும்,

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

அதற்குக் கடுத்த பத்து நாட்கள் இரவிலே என்றும் வழங்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலைமைகள் சிலயிடங்களுக்குப் பொருந்தாது; ஒத்து வராத என்றால் அதனை அங்கங்கே இருக்கிற திட்ட மேற்பார்வைப் பொறியாளர்களே கவனித்து உரிய நடவடிக்கையை எடுக்க, விவசாயப் பெருமக்கள் விரும்புகின்ற வகையிலே மின்சாரத்தை வழங்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்று மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்த அந்தத் தகவலை நான் இப்பொழுது சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, வறட்சியாலே பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இந்தத் துறையின் சார்பாக, எண்ணெய் வித்துக்கள் துறையினுடைய சார்பாக ஒரு நல்ல அறிவிப்பை அந்த மக்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க வகையிலே இப்பொழுது தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் சிறு விவசாய களுக்கு இலவசமாக நெல், சிறுதானியம், பயறு வகைகள், பருத்தி விதைகள் ஆகியவற்றை இலவசமாக வழங்க அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. இதற்கென 2,000 டன் நெல் விதைகளும், 100 டன் சிறு தானிய விதைகளும் வாங்கிட ரூபாய் ஐம்பது இலட்சம் தனியாக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 75 அளவிற்கு நெல் விதைகள் அல்லது ரூபாய் 25 அளவிற்கு சிறுதானிய விதைகள் அல்லது ரூபாய் 50 அளவிற்குப் பயறு வகை விதைகள் அல்லது ரூபாய் 75 அளவிற்கு பருத்தி விதைகள் சிறுவிவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்க உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலக்கடலை விதைகள் முதல்கட்டமாக 500 டன் விதைகள் கொள்முதல் செய்ய ரூபாய் 32 இலட்சம் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-20]

மானிய விலையில் இவ்விதைகளை விநியோகிப்பது பற்றி அரசு ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்றும் உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள் ஆகியவற்றை 25 விழுக்காடு மானிய விலையில் வழங்குவதற்கு மத்தியக் குழுவிற்குப் பரிந்துரை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதன் அறிக்கை வரப் பெற்றதற்குப் பிறகு, அது பற்றி மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது உலக வங்கியிலே 70 விழுக்காடு பெறுகிறீர்கள். அதிலே மீதி 30 விழுக்காடுகளைத் தருவது யார்? மத்திய அரசா, மாநில அரசா என்கிற வகையிலே ஒரு கேள்வியைக் கிளப்பினார்கள். நான் அதுபற்றிய விளக்கத்தைக் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திட்ட மதிப்பீட்டின் மொத்தத் தொகையில் உலக வங்கி 70 விழுக்காடு மத்திய அரசுக்கு அளிக்கும். அந்த 70 விழுக்காட்டில் 70 சதவீதம் மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கும். அதாவது, இத்தொகை உலக வங்கி அளிக்கும் மதிப்பீட்டில் 49 விழுக்காடு ஆகும். மீதி 51 விழுக்காடு தொகையை மாநில அரசு ஏற்கும். இந்த 49 விழுக்காட்டில் மாநிலம் 30 விழுக்காடும், கடன் 70 விழுக்காடும் ஆகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல்வேறு குறைகளை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கவேண்டும்; கள்ளூர் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். திரு. இஸ்மாயில் அவர்கள் அதற்கு கன்னியாகுமரிதான் சரியான இடம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, தமிழகத்தினுடைய வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு 400 பட்ட தாரிகள் வெளியேறுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆகவே, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்குத்தான் நம்மால் இயலும். புதிதாக பட்ட தாரிகளை உற்பத்தி செய்து, அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு நிலையங்களுக்கு முன்னாலே ஏக்கப் பெருமூச்சோடு நின்று கொண்டிருக்கிற நிலையைத் தோற்றுவிக்க அரசு விரும்பவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு நல்ல ஆலோசனைகளை, பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அண்ணன் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல, இந்த மாநிலத்தின் சார்பாகப் புதிதாகப் பருத்திக் கழகம் தொடங்குவதற்கும் அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறது. ஏற்கனவே நான் தெரிவித்ததைப் போல, இந்தச் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டம் முடிந்ததற்குப் பிறகு மராட்டிய மாநிலத்திலே அவர்கள் அமைத்திருக்கிற அந்தப் பருத்திக் கழகத்தின் சட்ட திட்ட

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கா. சாளிமுத்து]

விதிகளை முழுமையாகப் பார்த்து, புரிந்து கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே அமைப்பதற்கு நாம் முன் வருவோம் என்பதனை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே உரத்திற்கு மானிய விலை கொடுக்கக்கூடாதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கேட்டார்கள். அதிலே அழுத்தமாகக் கேட்டது, நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. சுந்தராஜ் அவர்களும் அண்ணன் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும். ஆனால், உரத்தினுடைய விலையை நிர்ணயிக்கின்ற உரிமை மைய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதையும், அந்த விலையைக் கூட்டவோ, குறைக்கவோ மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதையும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்த்தித் திட்டத்தின் சார்பாகத்தான் நாம் சில உரங்களுக்கு மானியம் தருகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் மத்திய சர்க்கார் 50 விழுக்காடு, மாநில சர்க்கார் 50 விழுக்காடு என்கிறவகையில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை பல்வேறு கிளைகளாகப் பிரிந்ததன் மூலம், அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதன் மூலம், நல்ல பணி ஆற்றி இருக்கிறது என்பதை, ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கடங்கள் பல இடங்களிலே தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அது பற்றிய புள்ளி விரங்களை இங்கே நான் எடுத்துக் காட்ட முடியும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், அதைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்குச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திரு. சுந்தராஜ் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஒரு கருத்தினை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கையின் விளக்கக் குறிப்பில் மைய அரசைப் பற்றிக் குறை கூறவில்லை. அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள் அதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், இந்த அரசு அனாவசியமாக மைய அரசைப் பற்றி குறை கூறக்கூடிய அரசு அல்ல என்பதை நான் முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அருமை அண்ணன் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஒரு அறிவுரையை எனக்கு வழங்கினார்கள். நான் அதைக் கட்சித் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகவில்லை. என்னுடைய அருமை அண்ணன் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் வழங்கினார்கள். இந்தத் துறையின் மேல் அதிகமான கவனம் தேவை என்று அவர்கள், குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அறிவுரையை

1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

அன்புரையை நான் எடுத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால், அருமை அண்ணன் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், அரசியல் கூட்டத்திலே பேசுகிற ஒரே காரணத்தினாலே, அமைச்சர்கள் பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசுகின்ற ஒரே காரணத்தினாலே, அவர்களுடைய துறையைப் புறக்கணித்துப் போய் விடுகிறார்கள், அந்தத் துறையிலே கவனக் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்பது பொருள் அல்ல.

அவர்கள் பேசும்போது இன்னொன்றையும் கூட சுட்டிக் காட்டினார்கள். தேவையற்ற சர்ச்சையிலே வேலாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சித்திக்கொள்ளவேண்டாம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தேவையற்ற சர்ச்சை தேவை இல்லாத சாச்சை என்று இப்போது பேசுவது தேவையற்றது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சர்ச்சைகளே இல்லாவிட்டால் ஜனநாயகம் சவக் குழிக்குப் போய்விடும் என்பதை மட்டும் நான் பணிவோடு தன்னடக்கத்தோடு அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சில அதிகாரிகள் உண்ணாவிரதத்தைத் துவக்கி வைக்கிறார்கள் என்கிற வகையிலே குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். இது பற்றிய தகவலை அரசுக்குச் சொன்னதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுபற்றி எந்தவிதமான தகவலும் அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அதிகாரிகள் இந்த அரசாங்கத்தின் பேரே நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்கள். நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில அதிகாரிகளுடைய நம்பிக்கையைக் கொண்டு ஆளுகின்ற அரசு இந்த அரசு அல்ல. நாட்டு மக்களிலே அழுத்தப்பட்ட மக்களை அல்லது ஏழை எளிய மக்களிலே பெரும்பான்மையான மக்களுடைய அன்பை, ஆதரவை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இயங்குகின்றது. ஆக அதை அந்த வகையிலே அசைத்துப் பார்ப்பதற்கு யாராலும் முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், மத்திய அரசை ஆளுகின்ற ஒரு இயக்கத்தின் சார்பாக, இங்கே பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற என்று அன்புச்சகோதரர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சில அதிகாரிகள் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இருக்கிறார்கள் என்பதை பகிழ்ச்சியோடு, மனநிம்மதியோடு புன்னகையோடு பொறுப்போடு தெரிவித்து இருப்பது சரியானதல்ல, துறையானதல்ல என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அசாம் மாநிலத்தில் காவல் துறை அதிகாரி ஒருவர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டார்கள். அப்படியானால் அதிகாரிகளுடைய ஆத

[1981 ஏப்ரல் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

ரவை, நம்பிக்கையை மத்திய சர்க்கார் இழந்துவிட்டது என்பது அதனுடைய பொருளில் என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வருமான வரி கொடுக்காதவர்களை எல்லாம் விளம்பரப் படுத்தவேண்டும் என்று விளம்பரப் படுத்துகிறார்கள். அதைப் போல இந்தச் சர்க்காரை ஏமாற்றி வேண்டும் என்பதற்காகவே, இந்தச் சர்க்காரைப் பதம் பார்ப்பதற்காகவே, சிறு விவசாயிகளுடைய வாழ்விலே அக்கறை செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசாங்கத்திற்கு அறைகூவல் விடவேண்டும் என்பதற்காகவே வசதி இருந்தும் வாய்ப்பு இருந்தும் பணத்தைக் கட்டாமல், கடனை கட்டாமல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அல்லது மக்களுடைய அரசாங்கத்தை அழிக்கின்றவர்களை, அப்படிப்பட்ட பெரிய விவசாயிகளுடைய பெயர்களை விளம்பரப்படுத்துவதிலே, ஊருக்கும் உலகத்துக்கும் அம்பலப்படுத்துவதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். லேளாண்மைத் துறையை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். கவனிக்கிறோம். அதிலே புனையான் பூச்சிகள் இருக்கின்றன. எத்தனை எத்தனையோ பூச்சிகள் வருகின்றன. அந்தப் பூச்சிகளையே உங்களாலே சந்திக்க முடியவில்லை என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்டதை நான் இந்த அளவுக்கு நிறுத்துகிறேன். ஏனென்றால் பிரச்சினை பெருக்கூடாது என்பதற்காக. ஆனால் ஒன்று, லேளாண்மைத் துறை சார்பாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பயிர், பச்சைகளை அணுக வருகிற பூச்சிகள் எப்படிப்பட்ட உல்லமை படைத்ததாக இருந்தாலும் அதை அழிக்கின்ற ஆற்றல் இந்த அரசுக்கு, இந்தத் துறைக்கு இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்து, நீங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மூலம் வலியுறுத்திக் கூறிய நல்ல எண்ணங்களை இந்தத் துறை புரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்து, ஆகவே அவைகளைத் திரும்பப் பெற்று, மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது இப்போது வாக்கெடுப்பு.

[1981 ஏப்ரல் 20]

கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், ரா. கிருஷ்ணன், தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் — பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“மான்யக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 66,23,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மான்யக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 48 வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு

திருவாளர்கள் சு. பாலன், கே. ஆர். சந்திரம் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மான்யக் கோரிக்கை எண் 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்னும் தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,78,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மான்யக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 21 ஆம் நாள் காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.